

DRUSTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

Razvilje zastave društva št. 55 JSKJ v Blaine, O., se bo vršilo na Zahvalni dan, to je 25. novembra v Boisville dvorani. Glavni govornik na slavnosti, ki se bo pričela ob dveh popoldne, bo 1. gl. nadzornik obrat Janko N. Rogelj iz Clevelanda.

Angleško poslušajoče društvo št. 180 JSKJ v Clevelandu, O., priredi plesno veselico v soboto 21. novembra zvečer. Veselica se bo vršila v S. N. Domu na St. Clair Ave.

Plesno veselico priredi društvo št. 50 JSKJ v Brooklynu, N. Y., v soboto 21. novembra zvečer. Veselica se bo vršila v Slovenskem domu na 253 Irving Ave.

Domačo zabavo priredi društvo št. 225 JSKJ v Milwaukee, Wis., v soboto 21. novembra. Prireditev bo v spodnjih prostorih S. S. Turn dvorane.

V Hibbingu, Minn., se bo na večer 28. novembra vršila vesela društva št. 54 JSKJ. Prireditev: Sons of Italy praznana na Howard St.

Skupno veselico priredita društva št. 203 JSKJ in št. 586 NPJ v Cheswicku, Pa., v soboto 12. decembra. Veselica se bo vršila v unjiski dvorani Harwicku, Pa.

V Detroitu, Mich., in sicer v D. Domu na 437 Levernois Ave., se bo v soboto 21. novembra zvečer vršila velika plesna veselica, katero priredi Ž. G. Klub.

Jesenski koncert priredi pevsko društvo "Zagreb" v Lorainu, O., v nedeljo 22. novembra. Koncert se bo vršil v S. N. Domu.

V Slovenskem domu v Centerville, Pa., se bo na večer 25. novembra vršila plesna veselica v korist domove blagajne.

Dramski klub "Nagelj" iz Centerville, Pa., vprižori dne 26. novembra popoldne igro "Mlihar in njegova hči" v Slovenskem domu v Universalu, Pa.

V Jugoslovanskem kulturnem vrtu v Clevelandu, O., bo dne 26. novembra odkrita pomenika pisatelju Ivanu Cankarju in pesniku Simonu Gregorčiču.

Dramsko društvo "Ivan Cankar" v Clevelandu, O., vprižori v nedeljo 29. novembra Cankarjevo igro "Hlapec Jernej in njegova pravica." Dobiček prireditve je namenjen Cankarjevi ustanovi. Igra se bo vršila v S. N. Domu na St. Clair Ave. in se bo pričela ob treh popoldne.

V bakrenem rudniku v Wallace, Ida., je smrtno ponesrečil Andrej Kese, rojen nekje na Dolenjskem. Zaradi neke male posesti, ki jo pokojnik za se pušča, se išče njegovega brata, ki biva neznano kje v Zedinjenih državah.

V South Chicagu, Ill., je umrl sobrat Joseph Seuhar, po rodu Hrvat, član in predsednik društva št. 22 JSKJ. Zapušča (Dalje na 4. strani)

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

NATANČNO ŠTEVILO glasov oddanih za razne predsedniške kandidate se zdaj ni znano. Zadnja poročila jih pripisujejo 28 milijonov Rooseveltu, 16 in pol milijona pa Landonu. Socialistični kandidat Thomas jih je dobil nekaj nad 100 tisoč, komunistični kandidat Browder okrog 60 tisoč, Coughlinov kandidat Lemke pa okrog 750 tisoč. Eno pa je gotovo: Rooseveltu je zagotovljenih 523 elektoralnih glasov, Landonu pa 8. Kakšno bo razmerje strank v kongresu, tudi še ni natančno določeno; znano je le, da bodo imeli demokrati v obeh zbornicah veliko večino.

KONVENCIJA American Federation of Labor je bila odprta v pondeljek 16. novembra v mestu Tampa, Florida. Konvencija bo najbrž zelo burna, ker se bo bavila z izključitvijo J. L. Lewisa in organizacij, ki so za njim. Committee for Industrial Organization, katerega vodja je Lewis, je poslal na konvencijo prav njega, da se pogađa z velikimi moguli Ameriške delavske federacije. Sodi se, da bodo stari voditelji A. F. of L. v defenzivi.

DELA VSTVO, ki je pri zadnjih narodnih volitvah pokazalo veliko moč, bo morda ob priliki prihodnjih splošnih volitev leta 1940 nastopilo s svojo lastno delavsko ali farmersko-delavsko stranko. Ugiba se že danes, da utegne biti predsedniški kandidat nove stranke John L. Lewis, predsednik United Mine Workers in Committee for Industrial Organization.

SENATOR NYE namerava predložiti prihodnjemu zasedanju zveznega kongresa dva osnutka za amandiranje ustave. En amandment naj bi določal, da se ta dežela ne more zaplesti v kako zunanjo vojno, razen če bi bila napadena, dokler ni tega odobrilo ljudstvo s splošnim glasovanjem. Drugi amandment pa naj bi določal, da sme vlada v slučaju vojne mobilizirati ne le vse za vojaško službo sposobne moške, ampak tudi tovarne in bogastva posameznikov. To bi po njegovem mnenju silno zmanjšalo nevarnost, da bi se ta dežela zapletla v kako vojno.

OSEMDESETLETNICO svojega rojstva je dne 13. novembra obhajal sodnik Louis D. Brandeis, član vrhovnega sodišča Zedinjenih držav. Sodnik Brandeis dosledno veruje v vlado demokracije in je bil pri vseh odločbah najvišjega sodišča vedno na strani tistih, ki so se zavzemali za najširše pravice ljudstva. Mož je kljub visoki starosti še čvrst in izredno aktiven.

NOBLOVO nagrado za literaturo je letos dobil Američan Eugene O'Neill. To je drugi Američan, ki je bil deležen te nagrade in priznanja; prvi je bil pisatelj Sinclair Lewis.

V SAN FRANCISCO, Cal., so dne 12. novembra z velikimi slovesnostmi otvorili novi, nad osem milj dolgi most preko (Dalje na 4. strani)

NEPRAVIČNA ODLOČBA OVRZENA

Ali naj bodo inozemci, ki so zaradi nezaposlenosti bili prisiljeni sprejemati začasno javno podporo, izključeni od ameriškega državljanstva?

V krogih, neprijateljsko razporejenih napram inozemcem, se je večkrat naglašalo, da ne državljanji, ki nimajo dela, ne bi smeli dobivati javne podpore. Mnogi so šli še dalje in zagovarjali deportacijo takih inozemcev. Resnici na ljubo je treba tu omeniti, da kongres nikdar vzel resno v pretres nikakega predloga te vrste.

Vprašanje naturalizacije inozemcev, ki dobivajo relief, je nastalo meseca junija lanskega leta na federalnem sodišču v Louisiani. Sodnik je odklonil naturalizacijo takih inozemcev in ta dogodek je bil pozdravljen od vseh proti-inozemskih skupin širom dežele. Ali njihovo veselje ni trajalo dolgo. Razne državljanske organizacije, med njimi tudi Foreign Language Information Service, so takoj storile potrebne korake, da se doseže ponovna obravnava ali pa vložijo priživ na višje sodišče. Dovoljena je bila ponovna obravnava (re-hearing) in prejšnja sodnikova odločba je bila ovržena. Na ta način je bila odstranjena sodnijska odločba, ki bi bila služila kot precedent proti naturalizaciji inozemcev na relifu.

Prvotna odločba je bila izrečena proti štirim inozemcem — dvema Italijanoma, enemu Grku in enemu Nicaraguanu, ki so bili zaposleni za državljanstvo na federalnem sodišču za vzhodno okrožje v Louisiani. Federalni sodnik Wayne G. Borah je vodil zaslišanje. Razsodil je, da ti štirje prosilci so bili neoskrbljeni in zato "nesposobni, da bi finančno podpirali vlado Zedinjenih držav"; da so v zadnjih petih letih prejeli od federalne in državne vlade direktno pomoč oziroma pomožno delo in da radi tega so bili "v breme mesto v korist vladi" in da zato se ne more smatrati, da "so udani načelom konstitucije Zedinjenih držav in dobro razpoloženi napram dobremu redu in sreči Zedinjenih držav, kakor to zakon veleva."

Kaj bi taka odločba pomenjala za bodočnost, so F. L. I. S. in druge organizacije, ki delajo v korist priseljencev, takoj razumele. Odločba je dejanski uvajala novo kvalifikacijo za ameriško državljanstvo, ki bi bila izključevala iz ameriškega državljanstva mnogo tisoč tujerodcev, trpečih vsled krize, ki je izven njihove kontrole. Odbor je bil organiziran v New Orleansu in dva tamošnja odvetnika sta tem inozemcem ponudila svojo pravno pomoč. Jasnno je bilo, da so ti inozemci, kakor tisoči drugih, bili voljni delati in da bi radi vzdrževali same sebe in svoje družine, da niso zgubili dela vsled depresije.

Spis njihovih odvetnikov je poudarjal, da tujerodec je mnogo bolj v stanu prispevati denarno k blaginji dežele, ako se mu dovoli, da postane državljan, kajti inozemec je po zakonu izključen od izvrševanja obrti. Naglašalo se je, da v mnogih državah je ameriško državljanstvo predpogoj za ra-

PONOS SAN FRANCISCA

Mesto San Francisco se lahko imenuje metropola Pacifika. Dasi ni glavno niti največje mesto Californije, je vendar za zapadno obalo Zedinjenih držav nekaj sličnega kot je New York za vzhodno. Ogromni zaliv, nazvan San Francisco Bay, tvori najkrasnejše pristanišče, ki si ga je mogoče misliti.

Dne 12. novembra letos je bil preko omenjenega zaliva formalno odprt najdaljši most na svetu. Dolg je enajst in tri četrtine milje in je najdaljši most, ki se faktično spenja nad vodo. Daljši je Triborough most v New Yorku, ki je 14 milj dolg, toda dober del istega je zgrajen po suhem.

Most, ki je bil pretekli teden odprt v San Franciscu, bo spajal omenjeno mesto z mestom Oaklandom in zaledjem. Mesto San Francisco je zgrajeno na polotoku in ga je mogoče doseči po suhem le od juga. Od ostalih treh strani se pride tja le po vodi oziroma preko vode. Potniki, ki so doslej prihajali v San Franciscu od severa ali od vzhoda, bodisi z vlakom ali z avtomobili, so se morali prepeljati preko zaliva s posebnimi prevoznimi parniki. Novozgrajeni most bo služil za vlake, cestno železnico, avtomobile in pešce. Pobirala se bo mostnina, da se z isto tekom let plača za zgradnjo.

O zgradnji mosta preko San Franciscu zaliva je prebivalstvo tamkajšnjih krajev sanjalo že skoro sto let. Toda šele leta 1929 je država Californija odobrila ustanovitev korporacije, ki naj bi s prodajo bondev zbrala za zgradbo potrebni denar. Sledila je depresija in cela reč je zastala. Končno je federalna Rekonstrukcijska finančna korporacija posodila v to svrhu 70 milijonov dolarjev in z delom se je pričelo v poletju 1933.

Zgradnja mosta je stala \$77,200,000 in je zahtevala 24 človeških življenj. Porabilo se je 70,000 milj žice in 300,000 ton jekla. Most se dviga dovolj visoko, da bodo pod njim lahko plule največje ladje. Prvi del mosta sega od mesta San Franciscu do skalnatega otoka Yerba Buena v zalivu, tam se spreminj v 500 čevljev dolg tunel, od tam naprej pa je še dve milj mosta nad vodo do mesta Oaklanda.

Dne 12. novembra ob 12:30 popoldne je predsednik Roosevelt v Beli hiši v Washingtonu pritisnil na gumb električne napeljave, na novem mostu preko San Franciscu zaliva so začele zelene luči, governor Frank W. Merriam je prerezal svileni vrvice in most je bil oficijelno odprt. Vse to je bilo seveda združeno z velikimi slavnostmi. Californija je s tem dobila novo znamenitost, ki je seveda tudi ogromnega praktičnega pomena.

SLAVA ŠPINAČE

Špinača je do zadnjega časa uživala pretirano hvalo kot izredno zdrava zelenjava, posebno za otroke. Znanstveniki so pronašli, da marsikatera druga zelenjava in sadje vsebuje več zdravju koristnih snovi kot špinača. Poleg tega vsebuje špinača tudi neko kislino, ki neugodno vpliva na apnenaste snovi raznih živil, kar ni dobro za telo.

ZAKAJ SO RAZLIKE MED NAMI

Zakaj je toliko razlik v mišljenju, kaj je dobro in pravilno za nas in človeštvo v splošnem? Zakaj je na svetu toliko reformatorjev, ki hočejo vsem ljudem vsiliti svoje nazore? Zakaj se včasih pripravamo za malenkosti, ki niso vredne rdečega centa? Zakaj je nekdo ves navdušen za nekaj, kar je drugemu odvratno? Zakaj nekaterim ljudem ugaja in koristi hrana, ki je drugim zoprna ali naravnost škodljiva?

Morda ni učenjaka na svetu, ki bi mogel na gornja vprašanja pravilno odgovoriti. Menda se najboljši odgovor bi bil, da niti dve osebi na svetu nista popolnoma enaki, da je vsaka oseba, vsako telo stroj zase. Da je ta trditev resnična, potrjujejo odlični znanstveniki. Telo vsakega človeka je sistem ali stroj zase, ki je v glavnem pač podoban sistemom drugih ljudi, toda ima nekaj čisto svojih posebnosti. Te posebnosti so včasih malenkostne, včasih pa zelo izrazite.

Zdravniška veda se zadnje čase mnogo bavi z nekim neredom v telesnem sistemu, ki ga nazivajo alergija (allergy). Alergični ljudje so občutljivi za gotovo hrano ali za razne druge predmete, s katerimi pridejo v dotiko in ki jim povzročajo neprijetne, medtem ko normalni ali nealergični ljudje ne poznajo teh neprijet. Marsikatero dobro in priznано zdravo hrano je za alergične ljudi strup. Znanstveniki sodijo, da je samo v Zedinjenih državah 10 do 15 milijonov oseb, ki so alergične, to je nenavadno občutljive za gotova jedila ali druge predmete.

V slovečo Mayo kliniko v Rochesteru, Minn., je nedavno prišel iskat pomoči neki mož, ki je imel to smolo, da je vsaki dan ob 11. uri popoldne zaspal, pa naj je bil kakor koli zaposlen, tudi pri vožnji avtomobila. Zdravniki so preiskovali, kaj bi bilo vzrok tej neprijetni, in končno so pronašli, da je bilo temu vzrok mleko, katero je mož pil z jutranjo kavo. Ko se je vzdržal mleka v vsaki obliki, mu zaspanec ni več delal neprijetlik.

Uživanje jajec ali jagod povzroči pri nekaterih alergičnih ljudeh kožne izpuščaje ali liše. Bližina mačke ali dotik iste jim povzroča kihanje. V Brooklynu, N. Y., živi mlad fant, ki začne takoj kašljati in kihati, če žveči znani žvečilni gum. On je občutljiv za "chicle", ki je ena izmed sestavin žvečilnega gumija.

Neki deklic v Chicagu takoj zatečejo oči, če poduha krizantemo. Ona je občutljiva za cvetni prah krizanteme. Neki mož v Alabami se začne takoj daviti in kašljati, če skuša jesti paradiznik v kateri koli obliki. Neka žena v St. Louisu dobi modre liše na koži, če uživa čebulo.

Neki mož na srednjem zapadu je alergično občutljiv proti lepu ali limu. Ko je skušal zaplesti kovertu, je omedlel; lep na koverti je namreč prišel v dotiko z njegovimi ustnicami. Drugič je omedlel, ko je obul čevlje, katere je malo prej čevljar popravil; čevljar je rabil lim pri popravilu.

Zdravniki so nedavno našli vodnikova družba v Ljubljani je letos izdala štiri knjige, (Dalje na 4. strani)

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

Izvoz Jugoslavije se je v prvih devetih mesecih tekočega leta znatno dvignil nad višino izvoza enakega razdobja v lanskem letu. Povečal se je tudi uvoz skoro za 23 odstotkov, toda vrednost izvoza je bila dosti višja, kar kaže, da je trgovinska bilanca visoko aktivna. Izvozilo se je največ žita, živine, svinj, hmelja, tobaka, kopolje, mesa in masti. Izvoz vina se je sicer nekoliko zvil, vendar je še primeroma majhen. Izvoz lesa je zaradi sankcij proti Italiji močno padel. Izmed rudnin se je največ izvozilo surovega bakra in bolj majhne količine sode, kalcijevega karbida, cianamida in cementa.

V Ribnici je konci septembra umrl eden najstarejših Slovencev, France Burger, ki je bil splošno znan pod imenom Bajsgarbarjev stric. Dosegel je častljivo starost 96 let. Rojen je bil v Mali mlaki in je leta 1846 nekaj časa obiskoval šolo, ki je bila nastanjena na podstrešju sedanje žorzkove hiše. Zgodaj se je začel učiti očetove obrti: irharstva in krznarstva. Potem je šel na rokodelsko potovanje v tujino, da spozna svet in se izpopolni v svoji obrti. Leta 1867 se je prvič poročil in prišel na sedanji dom. Po šestih letih pa si je že moral poiskati drugo družico iz Tekavčeve hiše v Hrvači. Iz tega zakonca se živi pet otrok: France, notar v Celju; Anton, direktor gimnazije v Kočevju; Ivana, dolgoletna gospodinja; Marjanca, poročena Sbrizajeva, in Micka v New Yorku.

Prvi Burger irharske in krznarske stroke je bil njegov praded, doma z gorenske strani. Sedaj umrl France je bil četrti rod ribniških Burgerjev. Njegov oče je še hodil s svojimi izdelki na daljnj. Reko. Zanimivo je, da je oče Franceta Burgerja prinesel z Reke v Ribnico prvo "marelo" in prve orglice.

Letošnji pridelek hmelja v Sloveniji je bil dovoljen in je v glavnem že razprodan. Cene so se ravnale po kakovosti, od 31 do 18 dinarjev za kilogram.

V Ljubljani je te dni praznovati 80-letnico svojega rojstva nestor slovenskih stenografov, gimnazijski ravnatelj Fran Novak, oče slovenske stenografije.

V Ljubljani je bil dne 23. oktobra položen k večjemu počitku sloveči slovenski botanik, profesor Martin Cilenšek. Kakor je Erjavce seznanil Slovenec z živalstvom, tako sta jih Tušek in Cilenšek seznanila z rastlinstvom. Cilenšek je napisal mnogo poljudnih in znanstvenih člankov iz botanike, največje njegovo delo pa so "Naše škodljive rastline v podobi in besedi," katere je Mohorjeva družba pošiljala med narod od leta 1892 do 1896. Rojen je bil pred 89 leti v Gotovljah v Savinjski dolini. Studiral je v Celju in potem v Gradcu. Najprej je služboval kot suplent na ljubljanski realki, potem 9 let kot profesor v Leobnu, nato pa do vpokojitve leta 1905 v Ptuj. Po vpokojitvi je živel v Celju.

Vodnikova družba v Ljubljani je letos izdala štiri knjige, (Dalje na 4. strani)

VSAK PO SVOJE

NEPRIJETEN GOST
Nihče ga še ni videl, nihče ga še ni povabil v goste, pa pride nepovabljen, takorekoč zahrbtno, kadar se mu poljubi. In poljubi izbrano žrtev kakor Judež Iskarijot. Pa ga imaš, kakor mačka mlade, in postaneš tudi prilično tako siten in godrnjav. To se pravi: ti imaš njega in on ima tebe.

Imen ima dosti: Nahod, Prehlad, Katar, Cold, Bad Cold itd., pa nobeno ni nič prida. Učeni dohtarji pravijo, da ne vedo kdo je, odkod prihaja, zakaj prihaja in kje je takrat, kadar ga ni pri nas. Popularnih zdravil za nahod katerega koli imena je kot listja in trave, pa so vsa enako uspešna, namreč zanič. Gospod Nahod se pokihna na vsa zdravila in se poslovi, kadar je njemu všeč. Dohtarji, profesionalni in amaterji, pa delajo učene obraze, resno kimajo in važno izjavljajo: pomagalo je! Seveda je pomagalo, pa nič kaj.

Nahod je prav za prav bojazljivec in ga je rado strah, posebno ponoči. Zato te vedno izjiva, cuka in draži, da se mu oglašiš s kašljanjem in kihanjem. Včasih zahteva še pisane v nosu, zvonjenje v ušesih in pritrkovanje v sencih, da je vsa turška banda skupaj.

Običajni čuti so čisto demoralizirani. Nos si navzame larfo zrelega paradiznika in cedli slino, ki niso za nikamor; najboljša cigara mu smrdi kot kadilo ob Kurentovem pogrebu. V ušesih neprestano zvonijo telefon napačne številke. Oči gledajo zabodeno in vodenino in tudi figura najlepše deklice ne ukreše v njih najmanjše iskrice. Okus postane do skrajnosti brezbrizen. Pivo, vino, voda, kava, sirotka, repihca, čaj, kokakola ali ribje olje, vse mu je enako. Žganje sličiči terpentinu ali obratno. Zabeljeni žganci, pehtranovi štruklji, sočen steak ali pohane piške imajo okus kot poparjene metle, ofrigane krtače ali prezervirani trli štori.

Dohtarji pravijo, da Nahod v splošnem ni nevaren, dokler je sam, toda če se mu pridruži Flu ali Pljučnica, nastane divji zakon, ki je hujši od vseh legalnih. Srečen je, ki v takih slučajih izposluje divorce ob pravem času.

Nedavno sem čital v neki učeni razpravi, da Nahod sploh ni nikak tujec, ampak domačin, ki je vedno z nami. To se pravi, da so bacili nahoda vedno v našem sistemu oziroma telesu, in kadar se dobro zadržijo, niti ne vemo zanje. Neprilike nam začnejo delati le, kadar zbolijo, ali kadar jih prime kaka druga muha. Bacili so sšno majhne zveri, tako majhne, da jih mora priti najmanj milijon skupaj, predno imajo volilno pravico za enega. Seveda, če se jih zbere parsto milijonov skupaj in prično s kako volilno kampanjo za New Deal ali proti ali če organizirajo in otvorijo konvencijo ameriške legije nahodnih bacilov, ni čuda, če je polom in generalno razdejanje.

Pritrkavanje v glavi je ponehalo, zvonjenje v ušesih je utihnilo, rdeča prometna luč na nosu je ugasnila, iz česar sklepam, da je konvencija ameriške legije nahodnih bacilov pri koncu. Upam, da si prihodnjič kje drugje izberejo konvencijeno mesto. In naj (Dalje na 4. strani)

Iz urada gl. tajnika JSKJ From the Office of Supreme Secretary

PREJEMKI IN IZDATKI MESECA SEPTEMBRA 1936 INCOME AND DISBURSEMENTS FOR SEPTEMBER, 1936

Odrasli Oddelek—Adult Dept.

Table with columns: Dr. St. Lodge No., Prejemki, Izdatki, Disbursements. Lists income and disbursements for various lodges.

Table with columns: No., Income, Disbursements. Lists individual lodge data.

Skupaj-Total, \$21,845.57 \$18,995.27

PREJEMKI IN IZDATKI MESECA SEPTEMBRA 1936 INCOME AND DISBURSEMENTS FOR SEPTEMBER, 1936

Mladinski Oddelek—Juvenile Department

Table with columns: Dr. St. Lodge No., Prejemki, Izdatki, Disbursements. Lists income and disbursements for juvenile lodges.

PREJEMKI IN IZDATKI MESECA SEPTEMBRA 1936 INCOME AND DISBURSEMENTS FOR SEPTEMBER, 1936

Mladinski Oddelek—Juvenile Department

Table with columns: Dr. St. Lodge No., Prejemki, Izdatki, Disbursements. Lists income and disbursements for juvenile lodges.

Table with columns: No., Income, Disbursements. Lists individual lodge data.

Skupaj-Total, \$747.05 \$1,200.00

BOLNIŠKA PODPORA IZPLAČANA SEPTEMBRA 1936 SICK BENEFIT PAID DURING THE MONTH OF SEPTEMBER, 1936

Table with columns: Dr. St. Ime, Vsota, Name, Amount. Lists sick benefit payments.

Table with columns: No., Income, Disbursements. Lists individual lodge data.

Skupaj-Total, \$8,146.50

PODPORA IZPLAČANA IZ SKLADA ONEMOGLIH SEPTEMBRA 1936 DISABILITY BENEFIT PAID DURING THE MONTH OF SEPTEMBER, 1936

Table with columns: Dr. St. Ime, Vsota, Name, Amount. Lists disability benefit payments.

Table with columns: No., Income, Disbursements. Lists individual lodge data.

Skupaj-Total, \$754.01

PREMEMBE V ČLANSTVU MESECA SEPTEMBRA 1936 CHANGES IN MEMBERSHIP FOR SEPTEMBER, 1936

Table with columns: Odrasli Oddelek—Adult Dept., Novi člani načrta "AA", New Members in Plan "AA". Lists membership changes.

Table with columns: Društvo št., Name, Amount. Lists membership changes.

Skupaj-Total, \$754.01

PREMEMBE V ČLANSTVU MESECA SEPTEMBRA 1936 CHANGES IN MEMBERSHIP FOR SEPTEMBER, 1936

Table with columns: Odrasli Oddelek—Adult Dept., Novi člani načrta "AA", New Members in Plan "AA". Lists membership changes.

Table with columns: Društvo št., Name, Amount. Lists membership changes.

Skupaj-Total, \$754.01

PREMEMBE V ČLANSTVU MESECA SEPTEMBRA 1936 CHANGES IN MEMBERSHIP FOR SEPTEMBER, 1936

Table with columns: Odrasli Oddelek—Adult Dept., Novi člani načrta "AA", New Members in Plan "AA". Lists membership changes.

Urada glavnega tajnika
the Office of Supreme Secretary, SSCU

MEMBER V ČLANSTVU
SECE SEPTEMBRA 1936
MEMBERSHIP FOR
SEPTEMBER, 1936
Članski Oddelek—Juvenile
Department.

- (Nadaljevanje z 2. strani)
- Edward Mika 15223, Frances 1492, Frank Mika 15493, Albert 14520, Andy Oslowski 15496, Oslowski 14523, Ziggy Zarembo Irene Oslowski 15225, Leonard 14521, Mary Oslowski 14524, Zarembo 15508.
- Novo št. 154: Annie Mikelj 14641, Mikelj 14612, Franciska Mikelj 14617, Jennie Mikelj 14618, Ed. Mikelj 14616.
- Novo št. 163: Geraldine Strangoff Joseph R. Strangoff 12610.
- Novo št. 192: Nellie Agnes Bruta
- Novo št. 209: Frank Urbas Jr. Andy Urbas 10749, Mary Urbas Jakob Urbas 7014.
- Novo št. 222: Henry Ovjach Joseph Ovjach 15321.
- Prepovedani — Suspended**
- Novo št. 2: Justina Kosmach
- Novo št. 5: Helen Pavlich 5502.
- Novo št. 21: Stanley Barr 11590.
- Novo št. 25: Josephine Laboda Anthony Nemgar 8447.
- Novo št. 36: Frances Prosen 3924.
- Novo št. 45: Eileen G. Beranisch Joseph Stevens 5130.
- Novo št. 49: Nick Shepar 5729.
- Novo št. 55: John Hagen 7345, Andolsek 13719, Frank Svigel 144.
- Novo št. 66: Lawrence Sefcik
- Novo št. 71: John Kness 7771, Rajavec 5124.
- Novo št. 72: Carolee Kopsak
- Novo št. 82: Viola Starich 11731.
- Novo št. 84: Frances Bobbette 14367.
- Novo št. 119: Virginia Verbic
- Novo št. 125: Geneva Soster John Soster 15711, Maria Soster
- Novo št. 126: Helen Penich 4891, Penich 8130, Boze Penich 5554.
- Novo št. 136: Glen R. Hribar
- Novo št. 186: Daniel Stakich Harry Mosall 15751.
- Novo št. 198: Adolfin Rizzo Nancy Rizzo 15860, Samuel 15859, Angelo Rizzo 15858, Lena 15857, Frances Rizzo 15859, Rizzo 15855.
- Novo št. 222: Danila Kumar
- Novo št. 211: Ralph Lissy 11763, Lissy 11762, Glen Joseph 15754, Jean Louise Valus 15755, Francis Velus 12967.
- Prepovedani — Transferred**
- Novo št. 58 k št. 18: Harvey Faigl
- Novo št. 45 k št. 53: Anthony Cankar
- Novo št. 71 k št. 94: Raymond Urh
- Novo št. 44 k št. 127: Charles Zoker
- Novo št. 134 k št. 141: Elsie Hafner

Urada glavnega tajnika
Office of the Supreme Secretary

Priloga na članske certifikate
for October 1936.

Cert. No.	Amount
35337	102.01
34961	303.73
33621	177.35
35148	161.65
38018	44.92
36548	105.78
37608	103.03
33305	293.12
38844	65.90
36526	101.15
34209	225.11
37751	72.27
34241	318.03
33334	90.77
33800	33.85
33803	155.29
33802	86.13
37752	55.77
38789	35.17
35519	101.03
35197	79.35
38405	155.51
34322	263.53
34844	79.98
37713	80.25
35301	115.07
36540	120.78
36539	128.30
36826	67.76
33918	343.63
Skupaj—Total	54,997.82

ANTON ZBAŠNIK,
glavni tajnik—Supreme Secretary.

Iz urada gl. tajnika JSKJ

Težka obdolžitev ali zlobno namigavanje?

Zadnji teden je imel dopis v Novi Dobi sobrat Martin Hudale, bivši delegat in točasn tajnik društva št. 31 v Bradocku, Pennsylvania.

V dopisu, ki se tiče gotovih resolucij in za katere se trdi, da jih konvencijni odbor za resolucije na konvenciji ni hotel prečitati, je rečeno, da je bilo sobratu Hudaletu pred odhodom iz Clevelanda povedano, da sta čitanje zadevnih resolucij zabranila glavni predsednik in glavni tajnik.

Jaz odločno zanikam, da sem ali da sem hotel v kaki stvari vplivati na bodisi katerikoli konvencijni odbor, in če mi kdo dokáže nesporno, sem pripravljn od tajništva takoj resignirati.

S svojim "mi je bilo povedano" je sobrat Hudale dvignil težko obdolžitev napram meni in glavnemu predsedniku, in če mu je kaj do poštenja in pravice, tedaj se ne bo obotavljal odkriti ime tistega, ki mu je to "povedal." Jaz glavnega predsednika zagovarjam ne bom, ker nimam dvoma o njegovih iskrenosti in poštenju in ker vem, da se zna sam zagovarjati, toda za svojo osebo bom zahteval, da se pride stvari do dna in da se patentirana lažnika kaznuje. Če je sobrat Hudale v resnici kaj takega slišal, je bila njegova dolžnost, da se o tem informira pri meni in glavnem predsedniku ali, kar bi bilo še bolj umestno, pri članih odbora za resolucije, ne pa takoj udariti na boben in indirektno obdolžiti mene in sobrata Bartela. Jaz sem za svobodo tiska in proti vsaki cenzuri, sem pa tudi zato, da se objavi samo resnico in fakte, ne pa to, kar je kdo "slišal." Obžalujem tudi, da sva z bratom glavnim predsednikom pri uredniku Nove Dobe tako slabo zapisana, da ni smatral vrednim sobrata Hudaleta na resnost njegove izjave opozoriti, zato se ne bom prav nič čudil, če naji bodo nadaljni "sem-slišal-dopisi" še kaj bolj resnega dolžili.

Anton Zbašnik,
glavni tajnik JSKJ.

PRIPOMBA UREDNIKA:

Sobratu Zbašniku naj bo tem potom prijazno odgovorjeno, da so in morajo biti pri uredniku vsi člani enako "zapisani." V dotičnem dopisu sobrata Hudaleta urednik ni videl izražene nikake direktne obdolžitve, ampak le nekaj dvomov kaj je resnice v tistem, kar je "slišal" od ene ali druge strani. Uredniku osebno o tem ni ničesar znanega in ni o tej zadevi ničesar "slišal" od katere koli strani.

Urednik ni smatral za umestno, da bi bil dotični dopis zadržal, saj so tisti, katere se v dopisu indirektno ali pogojno kritizira, zmožni na kritiko odgovoriti in jo članstvu predstaviti za neosnovano. Urednik je že včasih "slišal," da neopravičeno protežira člani glavnega odbora, in nima nikakega vzroka, da bi članstvu dajal povode za take kritike. Sploh pa je urednik mnenja, da je za organizacijo najbolje, da se take zadeve takoj razčistijo. Ako bi bil sobratu Hudaletu zadržal ali odklonil njegovo dopis, razvila bi se bila mogoče "šepetajoča kampanja," ki ne bi bila v korist niti sobratu Zbašniku niti organizaciji. Sobrat Zbašnik je imel zdaj priliko na omenjeno pogojno kritiko odgovoriti, in s tem je, po mnenju urednika, zadeva razčiščena.

Vzvišen nad kritiko ali pogojno kritiko ni nihče, niti predsednik Roosevelt. Ako bi

bila slična kritika ali pogojna kritika od člana zapisana na naslov urednika, bi jo bil tudi brez vsega cdlasjanja in pomislevanja priobčil. Potem bi bil pa seveda odgovoril nanjo. To je faktično že storil v preteklosti, in mu ni niti malo škodovalo bodisi na ugledu ali drugače.

Priredba v Barbertonu, O.

PIŠE JANKO N. ROGELJ

Na pismeno povabilo društvenega tajnika, br. Opeke, ki je bil tudi delegat zadnje konvencije v Clevelandu, sva z bratom urednikom namerila pot proti Barbertonu. Prireditel društva sv. Martina št. 44 JSKJ se je vršila v soboto zvečer 7. novembra.

Eno uro pred prireditvijo sva bila že tam. Predsednik društva br. John Klančar in tajnik, br. John Opeka sta naju takoj popeljala v prostore, kjer se je delilo prvo pomoč dobrodošlim gostom. Nato je prišel še br. Balant, stari prijatelj in znanec, za njim predsednik poročnega odbora, br. Anton Okolish. Ko smo bili že v razvnetem pogovoru prikaže se še br. Martin Bolka, tudi delegat zadnje konvencije; v krožek pristopi še br. Zagar, nekdanji uradnik društva 44. In bilo je takoj dosti prijateljskih pogovorov in smeha, talo da smo se prav dobro počutili, ko smo odšli v zgornjo dvorano k predstavi.

Predsednik društva je predstavil brata urednika in mene vsem navzočim, tako da nisva ostala tuja na prireditvi. In to se je tudi tako izkazalo, dokler časa sva bila med njimi.

Prvo je nastopilo žensko pevsko društvo, ki je zapelo par mičnih in ljubkih pesmi. Sledilo je pevsko društvo "Javornik," ki nas je spravilo v pravo nedeljsko razpoloženje. Potem je društvo samo vprizorilo enodejansko "Mož njegove žene." Igra ne šteti na smehu, in navzoči smo imeli dovolj zabave; obratno pa je bilo na odru, kjer je bila žena, dvakrat poročena, in oba moža živa. Igralci so bili dobri, uživali so se v vloge. Vidi se, da ljubijo dramatik, tako da sami zajemajo duševno zadovoljstvo od večernega in nadurnega dela, ko gledalci uživajo ob pogledu na oder, kjer se jim nudi pravi duševni užitek.

Spored na odru ni bil predolg, prav času odmerjen, da se ljudje potem lahko pozabavajo in pogovorijo o tem in onem. Jaz sem bil nepričakovano presenečen od podanega programa, iskreno povedano, vzljubil sem ga kot dobro voljo in pošteno srce male slovenske naselbine v Ameriki. Kjer se zbira tak krožek ljudi, tam je vedno prijetno.

Seveda, po končanem programu je zaplesala mladina v zgornji dvorani, a starina se je umaknila v pritličje. Kuharice, med njimi sestra Okolish, soproga predsednika nadzornega odbora, so nam postregle z okrepčili, da smo lažje nadaljevali z bratskimi dolžnostmi, ki se povprašujejo: "Kaj boš pil?" "In br. Ujčič, še za dolar pivskih tiketov."

Treba je bilo zopet nameriti pot proti Clevelandu. Toda to ni slo tako gladko, ker takrat se je pričlenjalo pravo bratsko razpoloženje. Počakati sva morala, da nama je žensko društvo zapelo za odhodnico. In zopet sva hotela odridniti, pa sva morala zopet še ponjati, ki ne bi bila v korist niti sobratu Zbašniku niti organizaciji. Sobrat Zbašnik je imel zdaj priliko na omenjeno pogojno kritiko odgovoriti, in s tem je, po mnenju urednika, zadeva razčiščena.

Končno: Prav lepa hvala za izkazano gostoljubnost, vsem in vsakemu. Prav rad prihajam v Barbertonu, kjer so mi iskreni prijatelji. Prav veselje me, da ima društvo dobre vodilne sile, da je to društvo res vredno, da se ga posnemamo. Da ostanejo vi člani in članice društva 44 prav taki, kakršne vas poznam, dobro in častno mesto zastopate med članstvom J. S. K. J.

jam v Barbertonu, kjer so mi iskreni prijatelji. Prav veselje me, da ima društvo dobre vodilne sile, da je to društvo res vredno, da se ga posnemamo. Da ostanejo vi člani in članice društva 44 prav taki, kakršne vas poznam, dobro in častno mesto zastopate med članstvom J. S. K. J.

DOPISI

Waukegan, Ill.

Dne 4. novembra od dveh zjutraj je tukaj preminul pionir slovenske naselbine, po širini Ameriki med Slovenci znane ameriške Vrhnike, sedaj pokojni John Setnikar, v lepi in častiljivi starosti 79 let. Bil je član JSKJ ter Samostojnega društva v tukajšnji naselbini. Obe društvi sta možu ob slovesu poklonili krasne vence ter vse potrebno ukrenili, da je bila zadnja pot tega prvega Slovenca v naši naselbini otožno-veličastna.

Pokojni John Setnikar se je rodil leta 1857 v Dolu pri Borovnici. Kot vojak se je udeležil leta 1878 okupacije v Bosni, ter je zelo rad pripovedoval o dogodkih tistih časov. Ko so se pričeli odpravljati prvi Slovenci v daljno ter tujo deželo—v Ameriko—se je podal tudi Fecnikarjev Janez na daljno pot leta 1888. V tuji, nepoznani deželi je prva leta mnogo prepotoval, ter ga je pot tudi pripeljala v mesto Waukegan, kjer tedaj ni bilo nobenega Slovenca. Večkrat mi je pripovedoval, da je tukaj takoj dobil delo, toda trda je bila za hrano ter stanovanje. Za hrano je bilo najtežje, ker je bil nevešč angleškega jezika, radi tega si je kar na svoj način kupil hleb kruha ter mesa, da je imel za skromno kcsilo, za večerjo je šel pa spat v bližnje senene kope.

V znani depresiji leta 1893 je kopal znani joljetski kanal, ker obljubljeno mu je bilo to delo takoj, pod pogojem, da preje koga pobije.

Po končani depresiji leta 1893 se je podal v državo Pennsilvanijo. Naselil se je začasno v mestu Imperial ter pozneje v Pittsburghu, kjer je mnogo pretrpel v tamkajšnjih železnih plavžih. Radi tega ga je vedno neka nevidna sila (kot mi je pravil) vlekla nazaj v Waukegan, da si tam ustanovi svoj stalni dom. Leta 1900, torej pred 36 leti, se je tu za stalno naselil ter si je tudi tukaj izbral svojo trajno počivališče.

Pokojnik zapušta ženo ter pet hčera, katere so vse poročene, razen mlajše Angele, ki je bolniška strežnica v tukajšnji okrajni bolnišnici. Omenjena mu je v njegovi šest mesecev trajajoči boleznij v bolnišnici stregla z vso otroško ljubeznijo do svojega očeta. Razen žene ter hčera pokojnik zapušta brata Mihaela Setnikarja v Clevelandu (tamkajšnjega pionirja), brata Antona, kateri je farmer v Floridi, ter lepo številno vnukov.

Ko je pokojnik ležal na mrtvaškem odru, prišla ga je pokropit skoro bi rekela cela naselbina Waukegan-North Chicago. V trumah so prihajali ter odhajali ljudje, kateri so se poslavljali od moža, kateri je v teh dolgih letih mnogo storil za našo naselbino, ter za naša društva. Iz daljnega Clevelanda je prihitela starejša hčer Ivana s svojim možem, da se zadnjikrat poslovijo od očeta. Ob krsti smo videli razne narodnosti, ter celo sam northchicaški župan se je prišel posloviti.

Pogrebni spoved je bil veličasten, kot se spodobi možu pionirju. Krsta je bila založena s cveticami in zadnja njegova pot je bila posuta s cveticami ter odpadajočim listjem. V življenju tega ni imel, pač pa trnjevo pot za obstanek sebi ter

svoji družini. Zdi se mi, da me veže dolžnost, da sem napisal ta nekrolog, ne zato, ker je bil pokojni kot tast, pač pa sem napisal to kot pionirju ameriške Vrhnike in kot dobremu in požrtvovalnemu delavcu na društvenem ter narodnem polju. Dolžnost me pa veže, da se v imenu že priletne žene pokojnega ter v imenu ostalih sorodnikov vsem najprišrenejše zahvalim za vse izrečene simpatije, za cvetlice, za maše, ter za avtomobile ob spovedu. Preveč bi bilo imenovati, da bi vsakega posebej imenovali, radi tega izrekamo vsakemu in vsem prisrčno zahvalo.

Tako smo pokopali moža-pionirja ob lepem jesenskem vremenu, z vsemi častmi, katere izkažejo naša društva ob takih prilikah svojemu sobratu. Hvala tudi njim, posebno društvu poklonili krasne vence ter vse potrebno ukrenili, da je bila zadnja pot tega prvega Slovenca v naši naselbini otožno-veličastna.

Pokojniku pa naj bo lahka ameriška zemlja ter v miru naj počiva možak-poštenjak.

Paul Bartel.

Aurora, Minn.

Ze je skoro dva meseca, odkar je minila 15. redna konvencija JSKJ, ki se je vršila v Clevelandu, pa mislim, da še ni prepozno, da se nekoliko oglašim z ozirom na isto. Kot predsednik cmenjene konvencije sem pričakoval, da me bodo delegati pošteno kritizirali, kajti nikoli ni mogoče vsem ustreci. Dobil sem sicer nekaj rožmarinovih šopkov kritike, vendar še ne preveč. Zdi se, da je delegacija upštevala, da je posel tega delo, toda trda je bila za hrano ter stanovanje. Za hrano je bilo najtežje, ker je bil nevešč angleškega jezika, radi tega si je kar na svoj način kupil hleb kruha ter mesa, da je imel za skromno kcsilo, za večerjo je šel pa spat v bližnje senene kope.

V znani depresiji leta 1893 je kopal znani joljetski kanal, ker obljubljeno mu je bilo to delo takoj, pod pogojem, da preje koga pobije.

Po končani depresiji leta 1893 se je podal v državo Pennsilvanijo. Naselil se je začasno v mestu Imperial ter pozneje v Pittsburghu, kjer je mnogo pretrpel v tamkajšnjih železnih plavžih. Radi tega ga je vedno neka nevidna sila (kot mi je pravil) vlekla nazaj v Waukegan, da si tam ustanovi svoj stalni dom. Leta 1900, torej pred 36 leti, se je tu za stalno naselil ter si je tudi tukaj izbral svojo trajno počivališče.

Pokojnik zapušta ženo ter pet hčera, katere so vse poročene, razen mlajše Angele, ki je bolniška strežnica v tukajšnji okrajni bolnišnici. Omenjena mu je v njegovi šest mesecev trajajoči boleznij v bolnišnici stregla z vso otroško ljubeznijo do svojega očeta. Razen žene ter hčera pokojnik zapušta brata Mihaela Setnikarja v Clevelandu (tamkajšnjega pionirja), brata Antona, kateri je farmer v Floridi, ter lepo številno vnukov.

Ko je pokojnik ležal na mrtvaškem odru, prišla ga je pokropit skoro bi rekela cela naselbina Waukegan-North Chicago. V trumah so prihajali ter odhajali ljudje, kateri so se poslavljali od moža, kateri je v teh dolgih letih mnogo storil za našo naselbino, ter za naša društva. Iz daljnega Clevelanda je prihitela starejša hčer Ivana s svojim možem, da se zadnjikrat poslovijo od očeta. Ob krsti smo videli razne narodnosti, ter celo sam northchicaški župan se je prišel posloviti.

Kar se mesta Clevelanda tiče, je po mojem mnenju tako kot so druga velika mesta. Nekaj mestnih delov je lepih in čistih, drugi so pa spet bolj zapušteni in starinski. Lahko pa rečem, da se Clevelandčani postavijo s svojimi Narodnimi domovi. Jaz sem si ogledal dva, namreč največjega, v katerem smo zborovali, in še enega. Koliko je vseh, ne vem. (V Clevelandu, vključno predmestje Euclid, je sedem Slovenskih domov. Op. ured.) Njihovi Domovi niso le v ponos in kredit Clevelandskim rojakom, ampak tudi nam ostalim Slovincem, ki bivaemo stotine in tisoče milj oddaljeno. Tamkajšnji rojaki so v splošnem zelo prijazni in postrežljivi. Zal, da sem imel premalo časa, da bi bil obiskal vsaj tiste, katere poznam, in ki jih nisem videl že 30 let. Nekateri so mi celo pisali, da bi jih obiskal, pa mi čas ni pripuščal. V prijazni družbi hitro teče čas in večeri so bili sploh prekratki. Večkrat sem se moral iz družbe kar po francosko posloviti in se podati k počitku, da drugi dan nisem imel mačka. Za nikogar ni pripravljeno in prijetno, če prinese mačka na konvencijo, za konvencijnega predsednika pa najmanj.

Pri tej priliki naj mi bo dovoljeno se zahvaliti odboru, ki nam je preskrbel stanovanja in se potrudil, da smo bili vsi točno odpremljeni na naša časasna bivališča. To je bilo veliko in natančno delo, delo, za katerega nisem sicer nekaj rožmarinovih šopkov kritike, vendar še ne preveč. Zdi se, da je delegacija upštevala, da je posel tega delo, toda trda je bila za hrano ter stanovanje. Za hrano je bilo najtežje, ker je bil nevešč angleškega jezika, radi tega si je kar na svoj način kupil hleb kruha ter mesa, da je imel za skromno kcsilo, za večerjo je šel pa spat v bližnje senene kope.

V znani depresiji leta 1893 je kopal znani joljetski kanal, ker obljubljeno mu je bilo to delo takoj, pod pogojem, da preje koga pobije.

Po končani depresiji leta 1893 se je podal v državo Pennsilvanijo. Naselil se je začasno v mestu Imperial ter pozneje v Pittsburghu, kjer je mnogo pretrpel v tamkajšnjih železnih plavžih. Radi tega ga je vedno neka nevidna sila (kot mi je pravil) vlekla nazaj v Waukegan, da si tam ustanovi svoj stalni dom. Leta 1900, torej pred 36 leti, se je tu za stalno naselil ter si je tudi tukaj izbral svojo trajno počivališče.

Pokojnik zapušta ženo ter pet hčera, katere so vse poročene, razen mlajše Angele, ki je bolniška strežnica v tukajšnji okrajni bolnišnici. Omenjena mu je v njegovi šest mesecev trajajoči boleznij v bolnišnici stregla z vso otroško ljubeznijo do svojega očeta. Razen žene ter hčera pokojnik zapušta brata Mihaela Setnikarja v Clevelandu (tamkajšnjega pionirja), brata Antona, kateri je farmer v Floridi, ter lepo številno vnukov.

Ko je pokojnik ležal na mrtvaškem odru, prišla ga je pokropit skoro bi rekela cela naselbina Waukegan-North Chicago. V trumah so prihajali ter odhajali ljudje, kateri so se poslavljali od moža, kateri je v teh dolgih letih mnogo storil za našo naselbino, ter za naša društva. Iz daljnega Clevelanda je prihitela starejša hčer Ivana s svojim možem, da se zadnjikrat poslovijo od očeta. Ob krsti smo videli razne narodnosti, ter celo sam northchicaški župan se je prišel posloviti.

Pogrebni spoved je bil veličasten, kot se spodobi možu pionirju. Krsta je bila založena s cveticami in zadnja njegova pot je bila posuta s cveticami ter odpadajočim listjem. V življenju tega ni imel, pač pa trnjevo pot za obstanek sebi ter

društva št. 225. Tam so bili Mr. in Mrs. Anton Zbašnik, Mr. in Mrs. Louis Champa in Mr. in Mrs. Joseph Mantel, torej že kar številna družba. Mrs. Vogrich nam je pripravila imenitno kosilo, nakar je prišel tja bivši Aurorčan Frank Glovan s svojim sinom, in je bilo spet dosti govorjenja. Mr. Glovan nas je nato povabil, da nas malo popelje po mestu. Jaz sem se vabilu rad odzval, istotako Mr. in Mrs. Champa. Razkazal nam je razne mestne zanimivosti in lepe parke. Ugajalo je vsem, posebno pa Mrs. Champa, ki še ni bila nobenkrat v Milwaukee. Hvala lepa Mr. Glovanu in njegovemu sinu za vso prijaznost. Istotako lepa hvala Mrs. Vogrich za imenitno postrežbo.

Končno se je bilo treba posloviti od mesta Milwaukee in se podati dalje proti severu. Prijateljsko smo se poslovili od vseh, ki so nam bili tam tako naklonjeni, in se podali na postajo. Sobrat Lawrich nas je spremlj celotno do vlaka. Hvala lepa, Bill, upam, da se kmalu spet zdrava in dobro razpoložena snideva!

Ko se je začel vlak pomikati v smeri proti Duluthu, smo bili vsi nekako poparjeni in nikakega pravega veselja ni bilo videti na obrazih. Vprašal sem sobrata Zbašnika, če je bolan, pa se je samo nekako posili nasmešnil. Tudi sobrat Mantel je bil nenavadno tih. Midva s sobratom Champo sva se pa čisto dobro počutila in menda sva bila tudi najbolj zgovorna. Na postaji v Madisonu smo dobili spalne vozove, nakar smo se brez obotavljanja izročili v varstvo boginjam sanj. Mislim, da sem lepo sanjal in trdno spal, kajti pred prihodom v Duluth me je črni "Ljubljančan" komaj zbudil. Od tam pa ni bilo več daleč do doma. Home, sweet home!

Pozdrav vsem delegatom in delegatijam 15. redne konvencije in sploh vsemu članstvu J. S. K. Jednote!

Matt Anzelc.

Blaine, O.

Kakor je bilo že enkrat prej priobčeno v glasilu Novi Dobi, bo društvo Napredni Slovenci, št. 155 JSKJ, na Zahvalni dan, to je 26. novembra, razvilo svojo zastavo. Ta slavnost se bo vršila v SNPJ dvorani na Boissville (Stop 16, Barton Street-car Line). Začetek prireditve bo točno ob dveh popoldne. Vstopnina bo 25 centov za osebo. Vstopnino mora plačati vsak član in članica našega društva, če se prireditve udeležijo ali ne. Izvzeti so le bolniki, ki so na bolniški listi.

Slavnostni govornik na prireditvi bo sobrat Janko N. Rogelj, prvi glavni nadzornik JSKJ, iz Clevelanda, O. Poleg tega bo še par drugih govornikov iz bližnje naselbine. Igral bo izvrstnem orkester iz Maynarda, O. Veselični odbor bo poskrbel za vseh vrst okrepčila, da ne bo treba nikomur trpeti lakote ali žeje.

Društvo se priporoča članom in prijateljem v tukajšnjih bližnjih in tudi bolj oddaljenih naselbinah, da posetijo to našo prireditve v kar največjem številu. Na svidenje na Zahvalni dan ob dveh popoldne v dvorani v Boissvillu! — Za društvo Napredni Slovenci, št. 155 JSKJ:

Paul Ilvar, tajnik.

South Chicago, Ill.

Sporočati mi je žalostno vest, da je naše društvo sv. Jurija, št. 22 JSKJ, v kratkem času izgubilo iz svojih vrst dva člana oziroma enega člana in eno članico.

Dne 3. oktobra je preminila sosestra Anka Krajačič. Za njo žalujejo soprog ter sin in hčerka, ki so tudi člani JSKJ. Drugi, ki smo ga izgubili, in

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Nerocnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50; za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the
SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$7.28 per year; nonmembers \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. XII. 83 NO. 46

Zahvalni dan

Prihodnji teden bomo obhajali Zahvalni dan, lep ameriški praznik, ki ima svoj začetek pri prvih belih naseljenikih te dežele. Prvi naseljniki so se na ta dan gostili z raznimi dobrotami, ki jim jih je obrodila zemlja, pa tudi z divjačino, med katero so zavzemali posebno odlično mesto divji purani. Takrat je bilo divjih puranov po gozdih v obilici. Danes bi bili divji purani iztrebljeni, da jih niso še pravčasno vzele v zaščito lovske postave. Tako so se ti ponosni ameriški ptiči ohranili v divjini do današnjih dni, dasi le v zelo omejenem številu.

Mesto divjih puranov zavzemajo sedaj na Zahvalni dan domači purani, ki so pravi potomci divjih puranov. Tipično kosilo Zahvalnega dne ne more biti brez purana; seveda so mu pridružene še druge dobrote. V splošnem je Zahvalni dan praznik gostij in veseljačenja.

Včasih pravimo, da nimamo ničesar, za kar bi mogli biti hvaležni na Zahvalni dan, toda v večini primerov to ne odgovarja resnici. Ako smo zdravi, ako ne trpimo mraza in pomanjkanja in ako je naše duševno razpoloženje v redu, smo lahko hvaležni usodi, da je tako kot je. Hvaležni smo lahko usodi, da bivamo v deželi, kjer nas nihče ne sovraži in preganja zaradi našega prepričanja, pa bilo tako ali tako, kjer nam nihče ne brani rabe našega jezika, naših pesmi, naših listov in knjig in naših organizacij, kjer vsak lahko svobodno izraža svoje mnenje, kjer si sami direktno ali po prosto izbranih zastopnikih krovimo postave, kjer si sami volimo upravitelje mest, okrajev, držav in dežele, kjer je volja večine naroda edina in najvišja postava.

To se nam zdi nekaj samoumevnega, toda če pomislimo na naše brate onkraj Atlantika, posebno one, katere tlačilski fašistični režim, katerim je prepovedana slovenska govorica, slovenska pesem, slovenska knjiga ali časopis, katerim nasilno potujčujejo otroke in celo stara slovenska rodbinska imena, katere s silnimi davki in globami preganjajo z domače grude, ki je zemlja njihovih dedov in pradedov in ki je bila slovenska last dolga stoletja, če vse to premislimo, bomo radi priznali, da nam je usoda neprimerno bolj naklonjena, kakor je njim, in da imamo dovolj vzrokov, da smo ji hvaležni. Kaj bi dali naši bratje v Julijski Krajini, na svojih rodnih tleh, če bi dosegli ugodnosti in svobodščine, kakršnih smo deležni mi, ki smo se kot tujci priselili v tujo deželo!

In ako pomislimo na staro Evropo v splošnem, kjer ljudstva vzdihujejo pod petami različnih diktatur, kjer se vse države mrzlično pripravljajo na vojno, ki je po mnenju vseh neizogibna, smo pač lahko hvaležni usodi, ki nas je privedla v deželo, kjer vladata mir in svoboda in kjer notranje probleme rešujemo z glasovnico. Volilna kampanja je bila viharna, toda nikjer ni tekla kri, in, ko je bil naznanjen izid volitev, je ameriško ljudstvo mirno in dostojanstveno sprejelo voljo večine. Razlika v mišljenju med Američani malokdaj vodi do osebne medsebojne mržnje, toda, če so to kje pojavi, se po volitvah razkadi kakor dim. Ko je volilna bitka končana, zasije po deželi sonce prijateljstva, vse je pozabljeno in vse odpuščeno. Tako je v deželi demokracije, in hvaležni smo lahko usodi, da smo njeni državljani.

Ob priliki Zahvalnega dne pa je tudi primerno, da se s hvaležno mislijo spomnimo tistih, ki so se ob rojstvu te republike borili in žrtvovali za njeno svobodo, vseh tistih, ki so čuvali in branili njeno svobodo in neodvisnost vsa dolga desetletja do današnjih dni, pa tudi vseh tistih, ki se nesebično borijo za njen blagor in za ohranitev svobode danes. Vsi so vredni našega hvaležnega spomina, tisti pa, ki se danes žrtvujejo za naš blagor in svobodo, zaslužijo poleg tega tudi naše priznanje. Priznanje je včasih edino plačilo, katero dobijo plemeniti borci.

Mi, ki smo člani J. S. K. Jednote, bi se morali ob priliki Zahvalnega dne hvaležno spomniti tudi vseh nesebičnih ustanoviteljev naše organizacije, vseh tistih, ki so se zanj žrtvovali, jo vodili in izboljševali tekom desetletij do današnjih dni, pa tudi vseh, ki nesebično in iskreno delujejo za njen ugled in napredek danes. Ti zadnji zaslužijo tudi naše priznanje, kajti to je največkrat skoro edino plačilo za njihovo dobro delo. V vrsti teh so vključeni vsi, od najstarejših članov in vrhovnih uradnikov organizacije, do najmlajših članov, ki so se pridružili naši Jednoti, ki so jo vzljubili in ki po svojih močeh in možnostih delujejo za njeno rast in njen ugled.

Kadar prilika nanese, ne bomo skopi s pohvalo in priznanjem napram tistim članom, ki to zaslužijo. To jim bo olepšalo življenje in jim dalo nadaljnega navdušenja za organizacijsko delo, ki bo v korist naši Jednoti in s tem nam vsem.

Ako vse navedeno upoštevamo, nam Zahvalni dan ne bo samo prazna beseda ali samo dan gostij in veseljačenja.

DRUSTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

(Nadaljevanje s 1. strani)
sopogo, pet sinov, sedem hčera, eno sestro in šest vnukov. Istotam je umrla Ana Krajačič, članica društva št. 22 JSKJ. Zapušča soproga, sina in hčer.

V Harwicku, Pa., je umrl John Miklich, star 64 let, član društva št. 203 JSKJ. Zapušča dva odrasla sina in hčer.

Nagloma je umrl vsled srčne hibe v Clevelandu, O., mnogim znani rojak Louis Roje, ki se je udeleževal v raznih slovenskih društvi in drugih ustanovah. Rojen je bil pred 59 leti v Žužemberku in je bival v Ameriki 35 let. V Clevelandu zapušča soprogo, tri hčere in dve sestri, v Wisconsinu pa brata.

Na Elyu, Minn., je preminila Anna Koščak, stara 53 let. Njeno deklško ime je bilo Zakrajšek in je bila rojena v Račni na Slovenskem. Zapušča soproga in šest otrok.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje s 1. strani)
cenjeni zborovalci, če res odhajajo, sprejmite moj nahodni pozdrav. Ahčuu!

A. J. T.

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

(Nadaljevanje s 1. strani)
San Francisco zaliva, ki veže mesto San Francisco z Oaklandom in zaledjem.

ZVISANJE PLAČ so zadnje čase naznanile razne velike ameriške industrije, kot klavniška, avtomobilska, jeklarska in druge. Poleg tega so razne industrije tudi naznanile nove dividende na delnice, da se s tem izognejo davka na nerazdeljene dobičke. V raznih državah so bile tudi zvišane plače javnim uradnikom.

V MALI NASELBINI Pearl River v Louisiani je pretekli teden zavladalo veliko razburjenje. Effie Crawford, 24-letna žena revnega delavca, je izjavila, da je neki pes prinesel iz gozda v plenice zavito dete moškega spola in da bo dečka vzela za svojega. Pozneje pa je priznala, da je dete njeno, da ga je porodila v gozdu in ga je dva dni skrivala, da bi svojega moža prevarila. Zgodbo o psu, ki da je otroka prinesel, si je izmislila. Dete je bilo zasno oddano v bolnišnico.

V CLEVELANDU, O., smo v nedeljo 15. novembra dobili prve vzorce snega letošnje sezone. Padlo pa ga je tako malo, da ni pobelil mesta in okolice.

V ITALIJI baje namerava diktator Mussolini odpraviti vsa sodišča in jih nadomestiti s posebnimi državnimi odbori. Poleg tega namerava odpraviti odvetniško prakso, namreč tako, da postanejo odvetniki državni uradniki.

NA DUNAJU so se dne 11. novembra zbrali zastopniki Italije, Avstrije in Madžarske, da razpravljajo o bodočnosti srednje Evrope. Italija baje ponuja avstrijskim in madžarskim državljanom koncesije naselitve v Etiopiji, pod pogojem, da Avstrija in Madžarska priznata italijansko vladov v Etiopiji. Na razpravo pride tudi izprememba madžarskih mej, kar zahteva Madžarska na škodo Češkoslovaške, Jugoslavije in Rumunije. Slednje imenovane države, ki so združene v Mali ententi, so se že večkrat izjavile, da se bodo z orožjem uprle vsaki okrnitvi njihovih sedanjih mej.

RESNA VOJNA med Japonsko in Kitajsko se lahko izcimi iz prask, ki so se začele v Sujuan provinci na Kitajskem. Mandžurskim in mongolskim tolpam, ki so na pohodu v omenjeni provinci, poveljujejo japonski častniki in so čete tudi oborožene z japonskim orožjem. Vodja Kitajske, Čang Kajšek, je gladko zavrnil japonske zahteve, katere bi, če bi jim ugodil, izpremenile Kitajsko v vazalno državo Japonske. Čang Kajšek pravi, da je vsa Kitajska združena v odporu proti Japonski in da ima zdaj tudi dobro oboroženo armado.

IZ MOSKVE se poroča, da je policija aretirala večje število nemških in avstrijskih agitatorjev, ki so snovali fašistično revoluto.

CIVILNA VOJNA v Španiji še vedno divja okoli glavnega mesta Madrida in nad istim. Vladne čete so dobile pomoč iz Katalonije in so na raznih krajih vrgle rebele nazaj. Vojni aeroplani so v akciji na obeh straneh. Poroča se, da so v bojih zadnjih dni rebeli izgubili 20 letal. Kljub hudim napadom od strani rebelov se branilci Madrida čvrsto drže.

NEWYORSKI list New York Times prinaša iz Beograda poročilo, da je bil v Etiopiji od Italijanov vjet in ustreljen Hrvat Clement Serge, italijanski državljani, ki je svoječasno dezertiral iz italijanske armade in prišel v Addis Ababo, kjer mu je cesar Haile Selassie dal delo v njegovi garaži. Istčasno so bili ustreljeni trije slovenski vojaki in en oficir iz Reke.

NEPRAVIČNA ODLOČBA OVRŽENA

(Nadaljevanje s 1. strani)
čunovodje, aeroplanske pilote, arhitekta, prodajalce na dražbo, pogrebniške, nabiralce odpadkov, rudarskih predelavcev, brivcev, nadzornikov kotlov, sodnih stenografov, inženirjev, zemljemercev, zastavljaničarjev, optometristov, osteopatov, branjevcov, prodajalcev piva in drugih alkoholnih pijač, nepremičniških mešetarjev, odvetnikov, zdravnikov itd.

Obžalovati je, da sodnik Borah, ko je ovrgel svojo prvotno odločbo, ni to storil z avtoriteto, marveč je skušal razlikovati med "direktnim relifom" in "work-relifom." Glavna stvar pa je, da je prejšnja odločba bila uničena. Treba je čestitati vsem onim, ki so pripomogli k odstranitvi tega nesrečnega in nepravilnega precedentu.—FLIS.

ZAKAJ SO RAZLIKE MED NAMI

(Nadaljevanje s 1. strani)
neštetokrat trpela na seneni mrzlici, na naduhi, izpuščajih in nerednostih želodca, če je jedla ali prišla v dotiko s predmeti kot so: krompir, jajca, ribe, goricca, paprika, kurja peresa, živinska dlaka, aspirin, cvetni prah gotovih rastlin itd. V celem je bila revica občutljiva za 28 različnih predmetov, ki se splošno smatrajo za popolnoma neškodljive.

Dobijo se ljudje, katerim škodujejo jajca in celo meso kokoši, dasi brez škode uživajo meso petelina. Drugi ne smejo uživati mleka in tudi ne kravjeje mesa, dasi jim meso junca ne škoduje. Nekateri ljudje so občutljivi za razne šminke, milo, pomade in tonike zaradi gotovih sirovin, ki jih vsebujejo. Drugim škodujejo žimnice in blazine, v katerih je žima ali goveja dlaka.

Neki fant v Illinoisu je začel kihati vselej, kadar je poljubil

svojo izvoljenko. Izkazalo se je, da je to neveščnost povzročil prašek, s katerim se je deklica šminkala. Neka bogata dama je leta in leta trpela na naduhi in je prepotovala tisoče milj, da bi našla podnebje, kjer bi se nahuje iznebila. Končno se je izkazalo, da je nahujo prav za prav s seboj nosila z obraznimi praški, s katerimi se je šminkala. Praški so vsebovali zmlete korenine rastline "orris" in dotična rastlina je povzročala nahujo. Ko se je žena iznebila teh praškov, se je iznebila tudi nahuje. Nekatero tovarno kozmetičnih sredstev so že začele izdelovati lepčila, ki ne vsebujejo "orris" praška in drugih tvarin, proti katerim so alergični ljudje občutljivi. Spet druge firme delajo dobre kupčije z nepropustnimi prevlekami za žimnice in blazine, da se z njimi obvarujejo ali rešijo neprijetnosti alergični ljudje, ki so občutljivi napram žimi in živalski dlaki v blazinah.

Najrazličnejša jedila in najrazličnejši drugi predmeti škodujejo gotovim ljudem in niti dve osebi nista v tem oziru enaki. Nekaterim škoduje to, drugim drugo, in zdravniki morejo šele z daljšim poskušanjem pronačiti za vsako prizadeto osebo posebej, kaj je pravi vzrok njene neprilike. Vse to nad vsak dvom potrjuje, da je naše telo zelo kompliciran stroj, ki je pri vsaki osebi nekoliko drugačen. Vse to pa tudi dokazuje, da vsi ljudje ne bomo nikoli popolnoma enaki, niti telesno niti duševno. Saj mora gotovo telesno razpoloženje na kakšen način vplivati tudi na možgane in s tem na naše mišljenje.

To naj bi bilo nekako opravičilo, da smo taki kot smo. Zato imamo morda tudi toliko različnih idej in toliko različnih strank. In morda se prav zato včasih prav nesmiselno prepiramo za prazen nič ali le malo več ko nič!

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

(Nadaljevanje s 1. strani)
namreč: Vodnikovo pratiko za leto 1937; Josipa Gradiška "Za vozom beginje Talije"; Franceta Bevka povest "Srebrniki"; in Ivana Albrehta povest "Za rečani." Ves ta knjižni dar dobe člani Vodnikove družbe za 20 dinarjev.

Slikar Maksimilijan Vanka je odpotoval v New York. Te dni je zapustil Zagreb slikar Maksimilijan Vanka, ki je že dve leti z velikim uspehom deloval v Severni Ameriki. V Zagrebu je bil prej dolga leta profesor umetniške akademije. V staro domovino je prišel na obisk s svojo soprogo in hčerko, zadela pa ga je huda nezgoda in velika škoda, ker so mu neznan požigalci zažgali malo vilo na Korčuli in z njo vred uničili dragocene slike in csnutke. Slikar Vanka se bo za stalno naselil v New Yorku in tam bo dovršil svoje veliko delo, za katero mu mora biti domovina hvaležna. Dopršil bo zbirko slik iz življenja naših izseljencev širom Amerike, tekst k tej zbirki, ki bo prva umetniška reportaža iz življenja naših ljudi na tujem, pa bo napisal ameriški pisatelj, slovenski rojak Adamič.

Odisejada laškega vojnega begunca. Pri Mežici so prijeli jugoslovanski obmejni organi mlajšega moškega, za katerega se je izkazalo, da je laški vojni begunec. Doma je iz Ravne in bi moral 25. julija s svojim polkom, pomade in tonike zaradi gotovih sirovin, ki jih vsebujejo. Drugim škodujejo žimnice in blazine, v katerih je žima ali goveja dlaka.

Neki fant v Illinoisu je začel kihati vselej, kadar je poljubil

Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki

ELY, MINNESOTA

GLAVNI ODBOR
a) Izvrševalni odtsek:
Predsednik: PAUL BARTEL, 225 N. Lewis Ave., Waukegan, Ill.
Prvi podpredsednik: MATT ANZELC, Box 12, Aurora, Minn.
Drugi podpredsednik: LOUIS M. KOLAR, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Tajnik: ANTON ZBŠNIK, Ely, Minn.
Pomožna tajnica: BARBARA MATESHA, Ely, Minn.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, Ely, Minn.
Vrhovni zdravnik: DR. F. J. ARCH, 6118 Chestnut St., Pittsburg, Pa.
Urednik-upravnik glasila: ANTON J. TERBOVEC, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

b) Nadzorni odtsek:
Predsednik: JOHN KUMSE, 1735 E. 33rd St., Lorain, Ohio.
1. nadzornik: JANKO N. ROGELJ, 6401 Superior Ave., Cleveland, O.
2. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburg, Pa.
3. nadzornik: FRANK E. VRANICHAR, 1812 N. Center St., Joliet, Ill.
4. nadzornik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.

GLAVNI POROČNI ODBOR:
Predsednik: ANTON OKOLISH, 1078 Liberty Ave., Barberton, O.
1. poročnik: JOHN SCHUTTE, 4751 Baldwin Ct., Denver, Colo.
2. poročnik: VALENTIN OREHEK, 264 Union Ave., Brooklyn, N.Y.
3. poročnica: ROSE SVETICH, Ely, Minn.
4. poročnik: JOHN ZIGMAN, Box 221, Strabane, Pa.

Jednotno uradno glasilce:
NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

ZDRUŽEVALNI ODBOR
Tajnik: JANKO N. ROGELJ, 6401 Superior Ave., Cleveland, Ohio.
1. odbornik: FRANK E. VRANICHAR, 1812 N. Center St., Joliet, Ill.
2. odbornik: MATT ANZELC, Box 12, Aurora, Minn.

Vse stvari, tiskajoče se uradnih zadev, naj se pošiljajo na glavnega tajnika, denarne pošiljave pa na glavnega blagajnika. Vse pritožbe in pritožbe naj se posiljujejo na predsednika poročnega odbora. Prednje za sprejema novih članov, prošnje za zvišanje zavarovalnine in bolnišniška spričevanja naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Dopis, društvena naznanila, oglasi, naročnina nečlanov in izpremembe članov naj se pošiljajo na naslov: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki je najboljša jugoslovanska zavarovalnica v Zedinjenih državah in plačuje najhiterneje podporo svojim članom. Jednota je zastopana skoro v vsaki večji slovenski naselbini v Ameriki, in kdor hoče postati njen član, naj se zela pri tajniku lokalnega društva ali pa na pisne na glavnem uradu. Nova Doba se lahko ustanovi s 8 člani belega plemena, neoziraje se na njih vero, politično pripadnost ali narodnost. Jednota sprejema tudi otroke v starosti od dneva rojstva do 16 let, in ostanje lahko v mladostnem oddelku do 18 let. Pristopnina za oba oddelka je prasta.

Premnoženje znaša nad \$2,000,000.00. Solventnost Jednote znaša 112.42%

NAGRADE V GOTOVINI

ZA NOVOPRIDOBLENE ČLANE ODRASLEGA MLADINSKEGA ODDELKA DAJE J. S. K. JEDNOTA NAGRADE V GOTOVINI.

Za vsakega novopridobljenega člana mladinskega oddelka je predlagatelj deležen 50 centov nagrade.

Za novopridobljene člane odraslega oddelka pa so predlagatelji deležni sledečih nagrad:

za člana, ki se zavaruje za \$ 250.00 smrtnine, \$1.00 nagrada
za člana, ki se zavaruje za \$ 500.00 smrtnine, \$1.50 nagrada
za člana, ki se zavaruje za \$1000.00 smrtnine, \$3.00 nagrada
za člana, ki se zavaruje za \$1500.00 smrtnine, \$3.50 nagrada
za člana, ki se zavaruje za \$2000.00 smrtnine, \$4.00 nagrada

izročili italijanskim oblastvom. Med vožnjo pa je skočil z vlaka in pobegnil proti jugoslovanski meji, kjer so ga prijeli.

Vlomilec je v grobnici stanoval in skrival svoj plen. V Subotici so zajeli nevarnega vlomilca Antona Katona in dva njegova pomočnika. Katon je bil zaradi vlomov in tatvin že večkrat zaprt, zadnje predzre vlome pa je izvršil v Novem Sadu in okolici. Orožnikom je pripovedoval, da je zadnji čas prebival v neki stari grobnici na novosadskem pokopališču, kjer so pozneje našli tudi precej njegovega plena.

Ivan Meštrovič povabljen v Rumunijo. Rumunski ministrski predsednik Tatarescu, ki se muhi zadnje dni v Beogradu, se je sestal z našim slavim kiparjem Ivanom Meštrovičem. Govorila sta o postavitvi spomenika kralju Karolu I. in kralju Ferdinandu v Bukaresti. Oba spomenika bo izdelal Meštrovič, ki bo odpotoval skupaj z rumunskim ministrskim predsednikom v Bukaresto.

V Šabcu bo 36 revnih nevest dobilo doto iz dohodkov stare hiše. V Šabcu celo mnogi domačini ne poznajo zanimive zgodovine velikega poslopja, ki mu pravijo "Krsmanovača." Pred 50 leti je ugledni trgovec in bogataš Stevan Topuzović začel graditi to poslopje, a je umrl pred dovršitvijo. V svoji oporoki je določil, naj se vsako leto iz dohodkov hiše izplača doto po 100 cekinov dveh nevestam iz revnih trgovskih ali obrtniških rodbin. Neveste je izbirala občinska uprava, kateri je pokojni Topuzović prepustil izvršitev svoje nenavadne oporoke. Med svetovno vojno so avstrijske granate "Krsmanovačo" porušile in ko je bilo po vojni poslopje obnovljeno, so se skušali Topuzo-

vičevi dediči otresti določil poroke. Mislili so, da so določil hčera že pozabljene. Ni pa poroko pozabila občinska prava, ki zahteva zdaj od dedičev, da za 18 let nazaj položijo v občinski blagajništvu za izplačilo dot. Nastalo bo vprašanje, koliko se bo plačalo 36 nevestam, ker več cekinov. Topuzovičevi dediči so bili pripravljeni plačati namesto zlatnikov po 12 denarjev, da je nekaj v predvojni dobi zlatnik toliko veljal. Občina pa zahteva za en zlatnik okrog 130 Din. Če bo ta zahteva prodrla, bodo morali dediči 36 nevestam izplačati okrog pol milijona dinarjev. Zato devno se bo bavilo zdaj sodišker se dediči upirajo, čeprav daje hiša letno kakih 200 Din dohodkov.

Smrt zaslužnega vojnika. Beogradu je umrl v starosti 77 let upokojeni polkovnik ladin Masalović, eden izmed onih vojaških veteranov, ki so preživeli vse zgodovinske vojne od nekdanje vazalne Srbije do velike Jugoslavije. Polkovnik je imel 45 let efektivne vojaške službe, z vstetjem vojnih let pa 54 let. Doma je bil Tomisavca. Podporočniški čin je dosegel leta 1885, v vojni proti Turkom leta 1912 pa je šel kot komandant 17. polka. V vojnah se je odlikoval z največjim junaštvom in požrtvovalnostjo, pridobil si je najvišja odlikovanja, a tudi vsa njena gova rodbina je dala dragoceno žrtve za svobodo domovine. Med okupacijo so se vrazniki ubili njegovo mater in dva njegova ožja sorodnika, z onimi, ki so padli na bojiščih, pa je Masalovićeva hiša dala v vojnah 11 žrtev. Hiša je premoženje rodbine je bilo uničeno. Najstarejši polkovnikov sin je generalštabni oficir.

New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

CURRENT THOUGHT

We Can Be Proud

When you speak of the SSCU in your daily conversation, what thoughts do you associate with these four letters? Do you think of the SSCU just in terms of a fraternal benefit organization that issues death, sick, accident and indemnity, disability benefits to its members at a nominal cost, payable monthly?

Or does your mind picture an extraordinary fraternal benefit organization that, in addition to rendering protection to its members, also enjoys the top position among the Yugoslav fraternal?

We, the members of our SSCU, have every right to feel exceedingly proud of our Union, for during the year 1935 our organization led the way to an unusually fine record among the Yugoslav fraternal.

Let us review the record for 1935:

Our Union enjoyed a solvency rating of 112.42 per cent, which is 12.42 per cent over the statutory requirements. This solvency rating definitely placed our SSCU on top among the national fraternal.

Its interest yield on investment was 5.27 per cent, the highest earning of any Yugoslav fraternal.

Mortality rate was 82.51 per cent, considered a low figure in comparison with other years.

Assets reached the two-million-dollar mark for the first time in the history of SSCU.

First Yugoslav fraternal to hold a national juvenile convention.

Realized a net membership gain of 1,437.

Although the year 1935 was a banner one for our organization, let us look back a few years further and review the sports program.

In 1929 our Union assumed the leadership in rendering assistance to lodges, when the sports fund, created at the 13th regular quadrennial convention, became operative. In 1930 the first athletic conference ever sponsored by a Yugoslav fraternal was called together, and consisted of English-speaking representatives from the states of Pennsylvania, Ohio, Illinois and Minnesota. Purpose of the SSCU athletic conference, held in Cleveland, was to discuss and formulate plans for sport activities among our lodges.

Since then our Union has held basketball, tenpin and duckpin tournaments. And, incidentally, to add another star to the "firsts" in 1935, the first national SSCU duckpin tournament was held in Pittsburgh.

In addition to its accomplishments, our Union is also known for its liberal policy. Modern trends gradually are woven into established practices. Our youth is given a voice in the management of the organization.

As a matter of fact, the senior members welcome with open arms feasible plans and ideas offered by the English-speaking members. To date it has not been so much a question of our youth being heard, as it is a problem to get our young men and women to express themselves.

From the foregoing it is evident that a new member joining our South Slavonic Catholic Union becomes a part of an organization that offers many advantages.

However, the outsider will never learn of the facts underlying our SSCU if our members choose to keep the Union's brilliant record a secret. It is up to us, particularly the English-speaking members, to inform the American-born youth of the facts and figures behind the structure of our organization.

Often we hear people refer to fraternal benefit insurance as "lodge insurance." This expression probably derived its origin at the time when individual lodges operated independently. All the assessments collected by the lodges in those days remained in the local treasury, and when benefits had to be paid out, the money was taken from the lodge treasury.

Today, there are still a few scattered independent lodges, and these are fast disappearing in mergers with national organizations. Although the lodge is affiliated with a national society, the term "lodge insurance" is still retained in the minds of some.

Comparison between the old order of lodge insurance and the new issued by our SSCU, a national fraternal union, would prove very interesting, especially in the light of the many added advantages carried by the latter.

Retribution

I think, if there be justice in the great, all-seeing plan, That some day one from up above will be sent to say to man: For many years you ruled the earth as undisputed kings, But now the time has come for all the dumb, four-footed things, Whatever you have done to them, in passion or in spite, The little helpless birds and beasts may do to you this night. At that the cages in the parks will burst their barred doors wide, And cruel keepers, lashed with whips, will find themselves inside.

Big, weary horses will lie in wagons strewn with hay, And let their drivers pull and groan throughout the endless day, All kittens will depart at once for creamy, warm resorts, While cruel mistress, left behind, may freeze as Puss disports, And even angels, looking down, may laugh a little, too, To watch the tricks the puppies make their cringing masters do, But never can this come to pass upon the earth, I know, No animal could bear to see a human suffer so.

Rudolph Perusek.

Interlodge League Dance

Nov. 25

Cleveland, O.—A record-breaking attendance is expected at the Free Dance sponsored by the Interlodge League at the Slovene National Home, 6417 St. Clair Ave., Thanksgiving Eve, Nov. 25 (Wednesday evening).

The league is expecting a grand galaxy of its baseball, basketball and social followers. There are several reasons for this:

The dance is free to all Interlodge boosters. The only condition of admission is an Interlodge booster tag, which will be sold from 4 p. m. on the day of the dance, at the box office of the National Home. The price of the booster tag is only 10 cents.

Two popular Cleveland bands will play in the upper and lower halls of the Home. Johnny Pecon's Orchestra and Frankie Yankovich's unit have been booked to furnish rhythm.

Interlodge dances have been hailed as community reunions. The large attendance has been responsible for creating the fact that, if at no other affair, Slovenes, Serbs and Croats are certain to be at the Interlodge affairs.

Special patron tickets which are necessary to purchase the booster tags are being distributed through merchants and English-conducted lodge secretaries. They may be procured for the asking at Blatnik's, 6304 St. Clair Ave.; Birk's, 6225 St. Clair Ave.; Makovec's, St. Clair National Home; Slovene Home, Holmes Ave.; Mandel's Drug Store, 15702 Waterloo Rd., and the Enakopravnost, 6231 St. Clair Ave. They are going rapidly and the supply is limited to the capacity of the two halls, so it is advised that they be procured early.

Past Interlodge affairs bear witness to the fact that long before the event, tickets were as rare as Caesar's autograph. This is certain to happen for the Free Dance.

The George Washingtons and the Betsy Ross of the SSCU are active members of the Interlodge. The Betsy Ross played in the baseball circuit this summer and the George Washingtons are playing basketball in the league, which has games every Wednesday evening at the St. Clair Bathhouse.

Extra! Extra!

Mr. and Mrs. E. Palcic of Gowanda, N. Y., announced the engagement of their daughter Edith to Frank Drobnic of Cleveland. The announcement was made at their home last Saturday, Nov. 14.

Both Edith and Frank are very well known to a host of SSCUers not only in their own home towns, but others as well, for both are very active in our Union and very popular.

According to reports, Frank has entered negotiations with the rail line officials with a view of obtaining a special tariff for his trips between Cleveland and Gowanda during the months that will elapse between now and spring, when he and Edith plan to get married. Congratulations!

BRIEFS

Station WJAY of Cleveland has discontinued the broadcast of nationality programs in the native tongues, but will continue with "Americanized" nationality shows, using its staff orchestra and all-English announcements. For this reason announcers of 14 foreign language shows affected by this change plan to circulate petitions among the foreign language colonies and enlist the aid of newspapers and lodges to raise enough money with which to start a fifth radio station. Two other sources also expect to make a plea before the Radio Commission for another station. Norman Siegel, Cleveland Press radio editor, is of the opinion that "in a cosmopolitan community such as we have in Cleveland there is a definite need for such (nationality programs) radio shows. If the door is closed to them, then a fifth radio station is an absolute necessity here."

Cleveland Community Fund campaign began its annual drive Monday, Nov. 16, and will continue to the 24th. Every year one hundred Fund welfare agencies unite their individual appeals for deserted and neglected children, the sick, injured, blind and crippled, the needy, the dependent aged, and the youth of Greater Cleveland. Thousands of individuals yearly receive health, happiness and hope from one or more of the Fund organizations. Campaign slogan for this year is: "The Fund Shines Through."

Fall Festival Dance sponsored by George Washington Lodge, No. 180, SSCU, Cleveland, O., will be held Saturday, Nov. 21, in the auditorium of the S. N. Home. Hal Zeiger and his melodious and rhythmic orchestra will provide excellent music for the occasion. At the disposal of the guests will also be the spacious bar-room annex.

Wedding bells will ring for Bertha Prince and Sammy Richer on Nov. 28. The bridegroom-to-be is recording secretary of the Cleveland George Washington Lodge, No. 180, SSCU, and also plays on the lodge's basketball team. G. W. officers have been exceptionally susceptible to Dan Cupid this year and other years, for about two months ago Eddie Zgone, vice president, said I do to Josephine Kozel, the ceremony taking place on Sept. 5.

Cleveland Federal Theater is presenting for the final week the American premiere of "It Can't Happen Here," by Sinclair Lewis and John C. Moffitt. The play has had a successful run in the Federal Theater at E. 9th St. and Prospect Ave. Also, it is being presented simultaneously by 25 Federal Theater companies in 20 cities.

Lodge No. 155, SSCU, of Blaine, O., will hold lodge flag unveiling exercises on Thanksgiving Day, Nov. 26, in Boissville Hall. Principal speaker will be Janko N. Rogelj, first supreme trustee, SSCU. Exercises will commence at 2 p. m.

Ladies of the SSCU

Joliet, Ill.—Goblins and witches reigned supreme on Wednesday, Oct. 28, when Ladies of SSCU were the participants of a joyous Hallowe'en party, which was held at the home of Miss Elizabeth Jevitz, the club's hostess for the month of October.

Although there was no prize awarded, the girls were dressed in costumes that coincided greatly with the "spooky" season. The "fortune teller" was ever ready to predict some unforeseen sorrow or happiness in the future and added a mysterious effect to the night's happy occasion; while the "Dutch boy" and the "Japanese maid" portrayed traits and characteristics of the land their costumes suggested. A bit of "Scotch" descent displayed a touch of "Scotch" charm, while going to the other extreme we find a charming young Miss who, for the night, was enrolled in the character of Uncle Ezra. She carried a lighted candle and was dressed in woolen undies.

The hostess' house was in accordance with the season's colors and an air of mystery prevailed with goblins, ghosts and witches putting a finishing touch to the tragedy of the Hallowe'en spirit that existed.

The refreshments were also carried out in the Hallowe'en color scheme, with orange and black predominating.

There was a large variety of entertainment, with the Misses Lucille and Anne Jevitz and Mrs. Frances Vranichar as victors.

The honored guest was Miss Gertrude Jevitz, who is a graduate nurse of St. Anthony de Padua's Hospital in Chicago. Miss Jevitz was spending a few days at the home of her father in Joliet and was welcomed as a guest of the evening.

Nov. 19 will find the members gathered at the home of Mrs. Frances Vranichar, who will be the presiding hostess.

Lucille Kosick.

Doings in Center

Center, Pa.—Ramblers' Masquerade Dance ended nicely, with a record-breaking attendance. Out-of-town visitors and others who were with us will not be forgotten when they hold entertainment in the future. Here are the costume prize winners: Betty Mozina of Carbon; Mary Peternel, our former secretary, who is now in Washington, D. C.; Paul Oblock, newly elected second supreme vice president, SSCU, and Kalick.

On Friday evening, Nov. 20, there will be held a card party. Attractive prizes await the winners in the Slovene Hall of Center, Pa.

On Nov. 25 the Center Slovene Association will hold a dance at the Slovene Hall. The two Slovene Aces, Frank and Joe, who are being heard over Station WWSW, will provide the music. Also a nice big fat and juicy turkey will be given away.

Frank Previc.

A smile is contagious. It will remove the frown from even the world's greatest pessimist.

G. W.'s Nov. 21 Fall Festival Dance Will Feature Hal Zeiger Orchestra

Cleveland, O.—When members of George Washington Lodge, No. 180, SSCU, decide to entertain, guests can feel assured that the entertainment provided for them will be the best obtainable for the occasion.

Next Saturday, Nov. 21, the G. W.'s are holding their Fall Festival Dance in the auditorium of the Slovene National Home. Officials of the lodge were fortunate in being able to secure the services of Hal Zeiger and his orchestra to provide music for the evening. This orchestra is well known throughout the city and their rhythm and well balanced instruments are a joy and delight

to both dancers and those who prefer just to listen.

G. W.'s do not believe in sponsoring entertainment unless it is of high caliber. They are meticulous about all details, and that is the reason why the spacious hall of the Slovene National Home on St. Clair Ave. was secured for the occasion; and also why the bar-room annex, the last word in equipment to dispense refreshments will be at the disposal of all guests.

A large crowd is anticipated. Members of SSCU lodges in Cleveland, Euclid and other neighboring communities are cordially invited to attend, to meet new acquaintances and to renew old ones.

Admission is only 30 cents a person. Dancing will begin at 8 p. m. and continue until midnight.

Unusual Yugoslav Exhibit

Cleveland, O.—Mr. August Kollander, 6419 St. Clair Ave., graciously loaned the showcase exhibit now at St. Clair Branch Library.

A boy doll dressed in native Yugoslav costume was brought by Mr. Kollander, less than a month ago, from Ljubljana, the capital of Slovenia. The doll, a woodenware which comes from Sodražica, Slovenia, were gifts to him from two friends.

In 1928 crossing from Yugoslavia to the United States, Mr. Kollander had the pleasure of meeting for the first time the young lady who painted the woodenware for him during the summer of 1936, at home in her native land.

Candy boxes, butter plates, salt and pepper containers, odd plates, toys to gladden a little girl's heart, clay whistles, topped by a hand-painted water bottle, are all gaily painted in warm colors and interesting designs, floral and figurative. "V Spomin" (Slovene for "in remembrance") painted on the woodenware charges one to recall the background from which these objects came.

At present new buildings and roads mark a Yugoslav slight economic swing upward. Apartment houses are built with balconies from which flower boxes trail green leaves and gay flowers, says Mr. Kollander. Modernistic furniture shows more true beauty in Europe than we have seen, fine woods are used in a neo-classic style. It would seem that the European love for warmth and grace has challenged us in modern architecture and art.

Hawkeyes Meet

Ely, Minn.—November meeting of the Hawkeyes, subsidiary club of Lodge No. 200, SSCU, falls on Friday, Nov. 20. Meeting will start promptly at 7:15 p. m. Basketball will be the main topic of discussion, and whether or not a team shall be entered in the league.

Hawkeyes will sponsor a dance after the meeting, and music will be furnished by the Wizard of the Accordion, Frank Kramar. We expect a big crowd (since it is pay day, ha! ha!) and dancing will begin promptly at 9.

Matt Stukel, Rec. Sec'y.

Reminiscence

On a typical Pennsylvania night
The Center Ramblers decided to frolic;
Though we were packed quite tight,
I'm sure no one felt melancholic.

'Twas All Hallow's Eve,
The witches were reigning;
'Til midnight they did not leave,
Even though it was raining.

Guests and members there were many,
Each one clad in raiment rare;
Each one's disposition, yes, was sunny,
Each one of happiness contributed a share.

The hours like short minutes appeared to be,
With greatest haste they seemed to flee.

Alack and alas! came the realization,
The hour for departure crept on without consideration.

Mary Anne Peternal,
No. 221, SSCU.

Lel's Go Deer Hunting

WITH LITTLE STAN

Ely, Minn.—"Be kind to dumb animals." That slogan will be completely forgotten this Sunday, when thousands of sportsmen from all parts of the Northwest will be primed for the big kill. It will mark the opening of the 10-day deer hunting season in Minnesota—and, mind you, Little Stan does not mean deer hunting.

Dressed in bright colored heavy wool shirts, red caps, khaki breeches, heavy waterproof boots, and heavily armed, the hunters come into this little city, by car, train, bus and plane, all eager to be the first on the scene of the annual "sporting war." You see many dashing into the hardware stores to purchase their license and cartridges. Then they fill the grocery store, where they buy their "grub." Their cars loaded to capacity, the hunters are off. By the way, Little Stan quite forgot—but the hunters all took several cases of fire-water with them—you know, to get kinda warmed up on those cold mornings. Heh!

But away they go! Although it is still three days before the shooting begins, Little Stan can take you on an imaginary trip through the Stoney River district where the center of the big drive is concentrated.

First, we'll have to get equipped. Into a clothing store goes Little Stan. Out he comes a changed man! And what a target he will make for the many blind hunters! For a moment you pass your hand in front of your eyes—just to clear away the glare of colors! There he stands, a bright red hunting cap on his head, a big heavy red woolen shirt on his manly shoulders, bright red and white pants, and they aren't ladies' sneakers either! Big, heavy, high-topped boots with big hobnails on the soles, and topped off with a big, heavy, red mackinaw.

Then, into a hardware store. Out he comes, carrying a shooting iron which more than resembles a cannon. Into a grocery store—supplies. Other things, and the outfit is complete. Now, let's see, is there anything that he has forgotten? He reaches up about three feet and scratches his beak! By George, yes! He hasn't got a car!—or rather, like they say in Cleveland, a machine! What to do? No Austin! Ah, an idea!

He goes to a garage with a fantastic view in his mind that he was going to buy a machine. The dealer was very anxious to sell the car, so he asked Little Stan to take it out for a trial spin. The car problem was solved!

A gang piles in, as the city band plays, "A-hunting we will go!" With a couple of put-puts, and a hi-de-ho, the car snorts its way into the deer country. Mile after mile rolls by, as Little Stan steps on the gas and passes car after car.

Coming into the beautiful Stoney River country, now shrouded in slushy snow. Deer hunters really cursed the weather, as a warm sun melted the recent snowfalls, making travel difficult. But the gang didn't mind that, they were going in a-huntin'! The car turns off the main highway, into the wilds of Stoney River. Three miles in and the gang sights the camp which will serve as headquarters for a couple of days. Night is slowly falling as supplies are carried in, and preparations to spend the first night in camp begun!

Soon a nice, warm fire is crackling in the stove. Nice, warm heat fills the cabin camp.

The gang sits around for a while, sipping a little night-capper, leisurely smoking pipe and cigars, and telling some of the latest yarns. Somebody suggests a poker game. The gang shys away from the idea for a moment. Somebody starts cleaning his gun. Then the idea hits 'em all at the same time. A table is drawn up, and soon you see it. Everybody sneaks a look at the first card, all assuming the "poker" face! Little Stan, for the first time in his genial young life, does not smile, and he has good cause! The cards are going against him! A half hour passes. Little Stan is perspiring! He already lost his cap. Tsk! Tsk! Now his shirt, that nice red one, comes sliding off his back! And his nice bright red pants are next! Little Stan sets his teeth in a grim style. His lips are in a thin line, set with determination. He looks lost, he unbuckles his belt, about to give up his nice red pants, when suddenly the dealer throws out a beauty card, and Little Stan heaves a sigh of relief! His pants are saved! His luck changed, and soon he had all of his outfit back! A couple more hands, a night cap, then to bed, expecting to be up before the sun, ready for the big shoot!

Sleeping soundly for one hour, everyone gets up. It is one hour before dawn. The cook had gone to bed early, and he awoke earlier, to prepare the morning chuck.

First on the menu are sordid pancakes. Made from dough so hard and old, that even the cook was afraid of it. Then came the coffee, so black and strong, that if it had feet, it would get up and walk out. Even at that it cast the shadow from the opening rays of the dawn all over the camp. The gang gulped the food, and squirmed like Pop-Eye! Strength and pep filled the strong, healthy bodies, and with a couple of roars, they went out to begin the hunt!

First, however, plans were carefully laid. Three of the gang would go north to drive. Little Stan and the other fellow would be situated behind some high rock, ready to pick off any big buck driven toward them. Plans carefully completed, the party starts into the wild country. Already at that early hour, the forest resounded with the shrilling whine of bullets—it looked like another revolution, or rather it sounded like one!

It was difficult to find a rock big enough to hide behind. Little Stan wasn't so small, you know! But finally a small mountain was located and the proper position was taken.

Eyes alert and senses keen, Little Stan was ready to pop off any big buck that came in sight. Instinctively he ducked as a bullet whined past his ears, later the sound of the shot followed. It wasn't safe for the white people anymore! Perhaps the marksman mistook Little Stan for an Indian!

A sound of crashing brush, and almost twenty feet away, a big buck, the biggest he had ever seen (it was the first he had seen) stepped into a clearing, majestically waving his antlers! Nerves steady, Little Stan aimed, pressed the trigger, and bang! the deer went down for the count! Ah, it's all a mistake, there wasn't any bullets in the gun! Little Stan knew that he had forgotten something! Sensing the danger the big buck lifted his white tail in the wind, and dashed away! Seconds later, as Little

Stan stood up dejectedly, he heard the sound of a shot and loud snorts. Still kicking himself in the rear, he was startled by the sound of crashing underbrush! Snorting and stamping his feet weakly, the big buck staggered into the clearing and fell dead, almost at the feet of Little Stan! Immediately, Little Stan pinned his license on the animal and took possession, because it was nine points of the law! In the meantime the drivers came up, and Little Stan, almost by mistake, took a shot at the boys, thinking that they were deer, but he forgot the gun wasn't loaded! The gang clattered up to Stan and showered compliments on his wonderful marksmanship. Proudly Little Stan posed as they snapped pictures. Everybody smiling, the gang started for camp, smacking their lips at the thought of the delicious steaks they would have.

Out of nowhere there appeared a big, powerful looking bruiser. "Didja see anything of a big buck?" he asked gruffly. Then he saw it. Little Stan's face looked exactly like his red shirt and pants—guilty. The gang looked on in surprise as the bruiser repossessed his kill. That night everything was quiet! Little Stan was in the dog house . . . all because he forgot to buy the shells . . . the bullets! He knew he had forgotten to buy something!

The next day Little Stan came back to town . . . truly a sorrowful figure. He laid his flashy hunting outfit aside, and the imaginative deer hunt is over!

No doubt, you people will get quite a "bang" out of this dizzy adventure, but the contents are taken from a true life experience of one of his good pals. But when put into words, it makes good reading!

Back into Imagination

Little Stan has this week's Nova Doba with him, and he finds: the number of contributors have fallen off; juveniles are not filling the page as much as they should, and a general lack of interest is indicated. How about some articles, fellows—Ernie and Edith Palcic, haven't heard from you, since Cleveland. How about it . . . and Jancar of Lorain? And Matty Molk, Cleveland ace bowler, the guy who said he was gonna tell all about Little Stan, and didn't yet! Then, Samson Drobnic, and all the rest of them! By the way, haven't heard just how the Center Ramblers' dance turned out. Paul Oblock promised to tell all. How about it, Paul?

In the juvenile section, Angeline Yakovich, whose dad was a delegate, sends in a nice article. Too bad, Elsie Desmond, that we didn't meet in Cleveland. Little Stan would have liked very much to meet you. Little handsome Stan? He puffs out his chest! Heh-heh! Maybe we can meet at the next juvenile convention. "Unlucky Betty," a swell little story by Sally Hrvatin, Cleveland; and a very newsy story from Mary Mlinar, and Justine Korent, and Josephine Oblock will get quite a kick out of Little Stan's deer story. Maybe Little Stan will have better luck with elk hunting. Frank Yekovich tells us of his high school team, and Pauline Klobas makes Little Stan's lips smack when she speaks of the turkey . . . but just what is a four-legged turkey, Pauline?

How about the rest of the juveniles? Where are all the rest of the articles? Come on, come on! You know Christmas will soon be here and Little Stan is already figuring just what kind of a Christmas and Santa Claus story he will have

Cleveland Bowling

Walter Guzik Hits 256 and V. Drobnic 262

Cleveland, O.—Keglers in the Cleveland SSCU Bowling League were given a real treat by two of their steady performers. First Walter Guzik, ace bowler of the Happy-Go-Luckies, broke the season's high with 256. But not for long, as Vic Drobnic (brother of "Samson") came through with a 262 in the last game, and incidentally the only one which the Pathfinders were able to take away from the Pittsburghers. Arrayed against the Paths were such brilliant bowlers as A. Perdan with 218, F. Yankovich with 202 and M. Krall with 201, all of the Pitt combination.

Happy-Go-Luckies took two from the Indians, while the Arrowheads, a ladies' quintet, dropped three games to the Cardinals, the last by a mere margin of 16 pins; Colorado Sunshines took all three from the National Stars.

Last Sunday marked the end of the league's first round. The team standings are as follows:

	W	L
Pittsburghers	15	6
Pathfinders	14	7
Colorado Sunshines	13	8
Happy-Go-Luckies	12	9
Cardinals	10	11
Indians	9	12
Arrowheads	7	14
National Stars	7	14

MEN'S HIGH AVERAGES

Mike Krall	177
Al Jelercic	176
Walter Guzik	170
Frank Drobnic	169
Frank Sluga	168
Adolph Perdan	168

WOMEN'S HIGH

S. Jelercic	139
M. Perdan	131
A. Guzik	131
M. Skufca	129
E. Stucin	128

Women in Jobs

Personal appearance—dress, hair, hands, behavior and posture—is of vital importance to the woman who wants to make her own way in the world. This is the prime conclusion of a survey made public recently by the National Federation of Business and Professional Women.

The survey, as explained by Dr. Iva Lowther Peters, head of the federation's committee on the employability of women, was aimed at finding out things that contribute to the success of a feminine careerist. More than 200 business and professional women aided the study.

Findings:

Age is no alibi for the woman who has failed to make good, in either large city or small. More than half the successful careerists questioned were over 40 years old.

Dress is important in keeping, as well as in obtaining, a position.

Good speech is essential. Many women have found it profitable to take training from a voice specialist.

Beauty treatments are worthwhile. A neat, well-groomed appearance is of greater value because it creates a good impression.

In general, more permanent waves, more dignified dress, quieter colors and modern but tasteful styles are recommended as helpful hints to the young girl seeking a job or to the adult woman anxious to hold on to the one she has.—Pathfinder.

. . . but keep your eyes open, and watch the pages!

Go'by . . .
Stan Pechaver,
No. 2, SSCU.

Salvaged Hearts?

By Rudolph E. Perusek, Lodge No. 2

Ely, Minn.—For members of fraternal organizations—to say nothing of practically everyone else—the problem of child welfare still awaits a deep contemplation. Anyone trying to think this problem through is certain to find it necessary to consider his own philosophy of life, his own definition of good and evil.

One of our biggest drawbacks are our child labor laws. They are, if anything, scarce and extremely inadequate. You know as well as I, maybe better, that when a child enters employment between the ages of 10 and 18, which is being done even in dangerous occupations, is deprived of an education, that his physical development is retarded, and that his opportunities for recreation are taken away.

In recent years rapid strides have been taken to check child labor, but if anyone were to ask for my opinion I would say that we haven't reached the 50-yard line. Why, in a country as civilized as the United States we have 667,118 child workers, that is, according to 1930 census figures. Of course, this figure was slashed considerably by the Blue Eagle, but when the United States Supreme Court put the Blue Eagle on the sideline it shot right up again.

Since the beginning of the present century numerous efforts have been made to secure the passage by Congress of a national child labor law. The first bill was introduced by Senator Beveridge in 1906, but it was not until 1916 that Congress enacted a child labor law. This law was declared unconstitutional by the Supreme Court after it had been in operation for 275 days.

In 1919 Congress made another attempt by enacting the child labor tax act. This act was also declared unconstitutional by the Supreme Court by a decision of 8 to 1 on the ground that Congress, under the guise of a tax which on the face of the act is a penalty, may not regulate a matter within the reserved rights of the states.

Now, if the states make no attempt to check child labor and if Congress has not the power, and if the United States Supreme Court clings to the idea that our government should be administered strictly to the Constitution, which was drawn up when commerce in this country was still in its infancy, what course should be taken? Of course, this could be converted into a social problem, but how far would that take us?

Didn't the committee on style on the 11th day of September, 1787, when they helped draw up our Constitution, agree that instead of being the constitution of the various states it is a constitution of the people of the United States. "We, the people of the United States." Didn't they add another clause a few days later, "to promote the general welfare"? They certainly did.

According to recent legislation, our lawmakers were under the impression that a constitutional amendment was not necessary. With regard to this phase of the child labor problem President Roosevelt said, "Our task . . . is not only to maintain the best in our heritage, but to labor to lift from the shoulders of the American people some of the burdens that the mistakes of a past generation have placed there. Let us carry on the good that the past gave us. The best of that good is the spirit of America.

And the spirit of America is the spirit of inquiry, of readjustment, of improvement, above all a spirit in which you can find the fulfillment of its ideals."

Congress (68th) by a vote of 297 to 69 in the House and 61 to 23 in the Senate adopted a joint resolution—the proposed constitutional amendment. This amendment is not a law, but an enabling act, giving Congress the power to pass child labor legislation. It is now before the states for ratification. Twelve states have yet to ratify the amendment.

Opposing the amendment we have such organizations as the National Association of Manufacturers, New York Chamber of Commerce, Sentinels of the Republic, Women's Constitutional League, and a group of individuals, but they're just a bunch of cockeyed, petty politicians.

It is evident that there are too many plutocrats. Not enough philanthropists. What we need is more liberalism. By liberalism I mean this, all of this, and nothing but this, "a belief in human personality and a conviction that the source of all progress is in individual energy. It involves, therefore, the readiness of the state for the purpose of creating the conditions within which individual energy can thrive. Its aim is compatible with a very active policy of the enlargement of the functions of the state."

I would like to go on writing

Blood and Battle Field

A World War Chronicle

BY IVAN MATIČIĆ

From the Slovene by

VALENTINE OREHEK

(Continuation)

His claws reach into everything. Nothing is so trivial that he smells it out and rant over. At all hours, day and night, he keeps valiantly awake to torment the death-weary men laboring on the roads. To the pitiable overladen carriers he is an obdurate and tireless tyrant, menacing and swift to punish. If perchance he spies an unfortunate stealing a moment's rest he is upon him with all fours before the poor wretch even knows what is happening. He then weights the staggering brute with an inhuman load of timber and starts him off on a wild-goose chase clear to the top of Smohor or Lemež. Here the miserable wretch must report to the respective commander there so that the bearing out of his penalty is verified. This done he must repeat the journey back.

It is not an exaggeration to say that men actually cringe and squirm under this bully's terrorist rule. Tortured to the quick, it sometimes happens that a man falls unconscious under the dreadful load and then the beast rampant in the adjutant comes out in all its extravagance, "Ho-ho-ho, it's war, my boys. Men and animals must work for their keep, otherwise they'll break out into a stink. After the war—if it ever ends in your lifetime—you'll find plenty of rest! Ha-ha-ha-ha!"

The stores of blankets and uniforms are under his personal supervision and without his sanction even old and ragged remnants cannot be obtained. Men in tatters approach and beg him for clothes and bedding, "Gospod nadporočnik, our clothes are torn to bits and our bedding is full of lice."

"Fools! do you think I'm to waste uniforms on the likes of you? For your loafing you're fixed even too well. As for parades—there aren't any. If your things are torn mend them when you're through with your work. You've got enough time on your hands to do a hundred and one things. If your bedding is dirty and lousy as you say, then, damn you, boil it! There's plenty of snow and wood! Now, you stinking carrion, out of my sight and hearing, otherwise I'll pack each one of you over Bogatin!"

In a large auditorium a number of men have gathered to stare agog at what they contributed their share to create. An adjutant hurries up to them, "Out! get out, you loafers! Do you think for a second that we built this for the likes of you? The pick and shovel for you, my dears!" then to a flunky, "Please show these bums out!"

The men celebrate Christmas Eve with work, for all the companies have been turned out to labor on an extension of redbouts. An icy wind scuds down upon the half-clad men and flings itself again in howling sweeps to the distant summits. Above Lake

With the Center Ramblers

Center, Pa.—Ramblers' Fall Dance held on Hallowe'en turned out to be a huge success. I think that everyone had a good time. To all our guests, especially those from out-of-town, and to the committee for their splendid work in decorating the hall, we say: "Thanks." Let us hope that the boys from Claridge got home all right, including White.

Annual Meeting

Members, remember to come to the annual meeting which will take place on Sunday, Dec. 6, starting at 1 p. m. Election of officers will take place and other important business transacted. And besides you may be the fortunate one to be given special consideration. Come to the meeting and find out.

Slovene Play

Permit me to solve your Thanksgiving entertainment. On Nov. 26, starting at 3 p. m. Dramatic Club Carnation of Export will present a play in Slovene in the Slovene Hall of Universal. Old and young alike will get a lot of pleasure in viewing the performance of "Mlinar in njegova hči." Dancing will follow the play, and here again more entertainment awaits you.

Paul J. Oblock.

on the inadequacy of the state laws, mothers' pensions, child labor with regard to homes, farms and industrial accidents, but I have already used up the space allotted me. However, I will ask just one more question. In the name of justice, good health and decency, shall we have child labor or shall we have child growth?

Krn's snow ledge high on the mountain walls tears away and glissading swiftly like a juggernaut of doom it buries eleven men. A shrieking blast whips over the snowy grave whistling a lonely requiem, a song of deliverance and peace, a song of the night so long ago when a little Child was born.

The men and animals concerned with the task of carrying provisions to the lines suffer most, for they are up and going at all hours of the day and night. They make continuous journeys from Bohinj to Mojstovo, places ten miles apart, and this regardless of personal or weather conditions. The hardships these men endure are those of the beast of burden and cannot be visualized by comfortable people. With heavy loads of provisions strapped to their backs they stagger along paths never intended for man, along shelving inches wide between themselves and destruction.

Keeping the wires in repair and working shape often proves beyond us. Drifts and other contingencies destroy our work of days in as many minutes. The officers, though, with the exception of the scorned kaderi, are exempt from all work. They lounge about and frivel their time away without a thought to what the men are suffering. Their interest is wholly confined to gaming and rearming the incidents of their last leave of absence. For them war never assumes its cruel side. Ever though the nation is depleted and in want, these rascals are always well provided. They feast on the most diverse varieties of food and drink, roister in Bacchanalian orgies while slaughter is rampant about them. They are like vampires sucking the life-blood of victimized thousands.

Lepin is termed a village . . . in reality it is nothing more than a clearing that boasts three rude tumble-down shacks. Our men are detailed here and almost over night fetching vittals supplant the miserable hovels. It is arranged that the Red Cross maintain a station here and that it will contain a provision center from which food and clothing will radiate out to the fighting men. It is here where I am given an opportunity to watch the method of cattle-slaughter. The butcher in this instance is a florid personage, a plump, meaty man in his thirties. To him there is nothing suggestive of the mundane in his duties. In his sight they present incomparable occasions for choice bits of buffoonery. He arranges the spindly steers side by side and dispatches them in order. Only our friend is a firm adherent of fitting ceremony and it would go considerably against his principles to neglect it. The while he prepares for his task he is voluble with bubbling quips and witticisms.

(To Be Continued)

DOPISI

se bo volil odbor za prihodnje leto. Za rešiti bo tudi več drugih važnih zadev.

Naše društvo je na seji 8. novembra tudi razmislilo o ustanovitvi federacije naših društev v državi Colorado. Prišli smo do zaključka, da pozovemo vsa društva JSKJ v Colorado za sodelovanje. Vsako društvo naj poda svoje mnenje v tej važni zadevi. V Colorado imamo sledeča društva JSKJ: 15, 21, 42, 47, 78, 101, 111, 113, 140, 147, 201, 216 in 224. Torej skupaj 14 društev. Bratje in sestre, razmislite na svojih sejah o tej važni zadevi. Vsako društvo bo dobilo od našega društva tozadevni poziv. Vsako društvo naj o tem ukrepa in naj nam sporoči, katero mesto bi bilo najbolj primerno za prvo ali ustanovno sejo federacije. Ko bomo znali za mnenje društev, bomo lahko storili nadaljne korake. Bratski pozdrav! — Za društvo št. 84 JSKJ!

John Lipec, zapisnikar.

Thomas, W. Va.

Člane in članice društva sv. Petra, št. 69 JSKJ, pozivam, da se udeležijo prihodnje redne seje, ki se bo vršila 13. decembra. Omenjena seja bo zadnja v tem letu in na isti se bo volil odbor za prihodnje leto. — Za društvo št. 69 JSKJ!

Matevž Korošec, predsednik.

Ely, Minn.

Naj nekoliko opišem moj nedavni obisk v Rock Springsu, Wyo. — Pred 36 leti smo potovali v Ameriko, in sicer na Ely, Minn., člani dveh Seliškarjevih družin, namreč Tonetove in Jožetove. Preko morja smo se vozili s francoskim parnikom, na katerem smo kmalu dobili dosti družbe, tudi slovenske. Seveda smo se začeli povpraševati odkod in kam.

Pri tisti priliki sem se seznanila s sedanjo Mrs. Mary Keržišnik in sedanjo Mrs. L. Taucher. Prva je potovala k svojemu očetu, druga pa k svojemu zaročencu. Mrs. Keržišnik je bila takrat 14-letna boječa deklica, ki se mi je kar smilila. Ni veliko govorila, samo plaho je gledala z njenimi velikimi višnjevinimi očmi. Meni se je takoj zelo priljubila.

Ko smo prišli v New York, smo se razšli na razne kraje, da nismo vedeli drugi za drugega. Borili smo se vsaki na svoj način za eksistenco in polagoma smo drug drugega pozabili. Ko je pred leti prišel na Ely pokojni Joseph Pishler in nekoliko za njim tudi njegova družina, jih je čez nekaj časa prišla obiskat tudi Mrs. Keržišnik, ki je sestra Mrs. Pishler. Ta slednja je bila dobro znana z Jožeta Seliškarja družino, ker je bil pokojni Pishler nekaj časa tam na hrani in stanovanju. Sicer pa, kdo ni poznal Seliškarjevega "boardinghouse"! Ko je prišla Mrs. Keržišnik na Ely na obisk, je seveda takoj vprašala za Seliškarjeve. Kmalu smo se sešli in vsi smo imeli od vselega svidenja solzne oči. Zal, da nam je bil njen obisk dosti prekratek. Pozneje je prišla kot delegatinja na 13. redno konvencijo, ki se je vršila v Elyu, in še enkrat na žalostno pot, ko je preminil njen svaki Pishler.

Sedaj je pa že leto dni, odkar je zapustila mesto Ely tudi Mrs. Pishler in se je podala v Rock Spring k sestri. Bilo mi je zelo dolgčas po nji, saj smo si bile sosedice in zelo dobre prijateljice. Tako sem se namenila, da posejim Rock Springs. Ko sem dospela v Rock Springs, Mrs. Keržišnik ni bilo doma, ker se ni bila še vrnila s konvencije v Clevelandu. Zato sem se najprej ustavila pri njeni sestri Mrs. Pishler, ki je bila zelo iznenadena in vesela.

Ko sem se nekoliko odpočila

od potovanja, se je začelo spravevanje o tem in onem. Razume se, da smo si imeli zelo mnogo povedati. Po enem tednu se je vrnila domov Mrs. Keržišnik in je bila seveda zelo iznenadena, ko me je našla tam. Še bolj pa sem bila iznenadena jaz, ko sem videla njen lepi dom. Mrs. Keržišnik, ki je vdova že 15 let, vodi s svojimi otroki lep hotel. Srečna je, ker ima tako pridne in prijazne otroke, katere vse spoštuje. Razume se, da sem bila nad vse gostoljubno in prijazno sprejeta. Čudilo se se, da sem se pri moji starosti podala na tako dolgo pot.

Potem pa me je Mrs. Keržišnik vzela v roke in me vozila po vseh znamenitih prostorih. Peljala me je v lepo mesto Salt Lake City, kjer sem si ogledala muzej, krematorij in druge znamenitosti glavnega mesta države Utah. Videla sem tudi mormonski tabernakel, ki je znamenitost svoje vrste, in kjer je enkrat našo pevec šubelj zapel tudi našo "Po jezeru"; vsaj tako mi je bilo povedano. Na poti sem videla tudi takozvano "Hudičevo drčje," kjer se je menda rogač po strmi skalni drči drsal, pa se ni ubil; je baje še vedno med nami. Zelenja se ob poti ni dosti videlo, večinoma pokriva pustinje tisti tipični sivi divji pelin.

Ko smo dospeli nazaj v Rock Springs, smo začele obiskovati njene sorodnike in prijatelje. Sestala sem se tudi z Mrs. Stalik. Nisem mislila, da jo bom tukaj našla. Z omenjeno sva se namreč skupaj vračali z obiska v stari domovini. Kamorkoli sva prišli, povsod sva bili prijazno in gostoljubno sprejeti. Nič ni bilo treba misliti na restavracije in sem prav po ceni živela. Hvala vsem!

Da so tamkaj živeči Slovenci pridni in varčni, se vidi iz tega, da imajo prav lepe domove. Imajo tudi lep in udoben Slovenski dom; vsi pridno in složno delajo zanj in imajo vse v najlepšem redu. Celu dveh plešev v Slovenskem domu sem se udeležila, in, če verjamete ali ne, dobila sem celo prav mladega plesalca. S takim še tudi stare kosti zavrtijo. Muzikanti so igrali, da so se noge kar same od sebe privzdigovale. Za prigrizek so bile seveda pristne kranjske klobase, katere menda nimajo para na svetu, in tekočin za primako tudi ni manjkalo. Mrs. Mary Taucher in njena tovarišica sta se pridno sukali v kuhinji in natakarji za baro so bili kos svojih nalog. Razume se, da je bila postrežba v vseh ozirih prvovrstna.

Vedno je tako, da so veseli dogodki vrstijo z žalostnimi. Ob času mojega obiska v Rock Springsu je v tamkajšnjem premogovniku ubilo dva družinska očeta, enega Slovenca in enega Slovaka. Prvega sem šla kropit, za drugim sem pa tudi šla v pogrebni sprevod in na lep mirodvor.

Predno sem se poslovila od Rock Springsa so me moje prijateljice pa še iznenadile in mi poklonile lep spomin. Ne bom jih nikdar pozabila in hvala jim tisočkrat. Kadar katera pride na Ely, bom skušala prijaznost in gostoljubnost povrniti.

V času mojega obiska v Rock Springsu sem obiskala sledeče prijateljice in njihove družine: Mary Keržišnik, Mary Taucher, Mrs. Louis Taucher, Mrs. Anton Taucher, Katherine Subic, Agnes Dolenc, Mary Dolinar, Mary Golob, Mrs. Frank Fortuna, Mrs. Martin Stalik, Mary Galičič, Theresa Jereb, Antonia Starkman, Mrs. Frank Vehar, Mrs. John Mrak, Mrs. Frank Avanzini in Mrs. Maks Keržišnik.

Vsem skupaj najlepša hvala za vso prijaznost in povabim vse, da me pridejo kdaj obiskat

semkaj v Minnesoto v lepem poletnem času. Naša jezera in naši gozdovi z zelenimi smrekami in belimi brezami so takrat prava krasota.

Frančiška Seliškar.

Brooklyn, N. Y.

Izpolniti dolžnost je mnogokrat potrebno, četudi prvi za zadnjim. Vabiti na veselico še ni prepozno, dasi je takorekoč že na potu. Tem potom se torej vabi cenjeno občinstvo iz Brooklyna in New Yorka na veselico društva sv. Petra, št. 50 JSKJ, ki se bo vršila v Slovenskem domu na 253 Irving Ave. v soboto 21. novembra in se bo pričela ob 8. uri zvečer.

Omenjeno društvo ne pretirava s prirejanjem veselice prevečkrat v letu, ker se tako člani kot uradniki zavedajo dobro poznane žepne krize v slabih časih. Društveni stroški so se doslej navadno krili s posebnimi nakladami, zato se je članstvo izreklo za prireditve veselice, kar naj bi omogočilo, da bi se krili društveni stroški iz blagajne, ter se tem potom olajšalo članstvu breme pri assesmentih.

Na veselici bodo na razpolago razne ugodnosti za vse, posebno pa še za tiste, ki jim je naklonjena sreča. Prostora bo dovolj za vse, o tem sem prepričan, in vstopnina bo le 25 centov za osebo.

Jožefovci so nam že obljubili, da nas bodo gotovo posetili na 21. novembra, in kako ne, saj smo eni in isti.

Nekateri si mislijo, čes, to društvo je tiho in tako kot pozabljeno, toda, dasi ni posebno veliko po številu, kadar priredi zabavo, je taka, da je v splošno zadovoljstvo mladim in starim. Nekateri hvalijo idejo veselice, čes, da bomo potom iste izredne stroške lažje plačali iz blagajne, ne da bi črpali mesečno iz žepov članov, ki se že rednega assesmenta bojijo. Pri tem pa se ravno tisti, ki predlog za veselico najbolj podpirajo, veselice navadno ne udeležijo, čes, ne grem na veselico, preveč stane; ako se bo dobro obnesla, bodo zame društvene naklade prav tako plačane iz blagajne, kakor za tiste, ki so se veselice udeležili. Pa naj nikdo ne študira, odkod mi vse to vemo.

Torej, pridite na 21. novembra ob 8. uri zvečer v Slovenski dom na Irving Ave. na veselico društva št. 50 JSKJ, in pripeljite s seboj vse vaše prijatelje in tudi sovražnike, kolikor jih poznate. Dokažite, da je laž, kar sem ravno prej omenil. Z vašo navzočnostjo boste poživili pravo bratsko ljubezen med članstvom, uglasili pot za vedno večji napredek in pripomogli do boljšega uspeha prireditve.

Treje, vabljeno je vse, kar leze in gre! Kateremu bo sreča mila, bo moral najeti "šajtrgo," da bo darila domov peljal. Bratski pozdrav!

Geo. Novosel.

S kota.

Danes se ne oglašam "S kota," ampak "S kota" tu v Minnesoti, ker mi poškodovana noga še ne dovoljuje iti na kaka prava potovanja. Res se je toliko pozdravilo, da hodim brez prevelikih bolečin, toda za na pot za enkrat še nisem. Pravkar sem prejel povabilo od neke lovsk skupine, da bi šel z njo in prevzel pri ekspediciji mesto vrhovnega kuharja, pa sem moral vabilo odkloniti, ker z mojo nogo še nisem za med lovce. Lov na srnjake je bil tu odprt 15. t. m. Lovci pravijo, da bo med letošnjo divjačino mnogo medvedov in volkov, pa malo fazanov; zadnje da je lanska huda zima uničila.

Zimo imamo tu v Minnesoti že prav občutno in snega tudi dovolj. Ptice selilke so že dav-

no odplule na jug, kakor gosпода, ki gre lahko na zimo v Florido ali Californijo, toda eno, ki se ne selijo, ampak ostajajo leto in dan pri nas, so revice. Vse zgubane posedajo okoli človeških bivališč in iščejo zavetja in hrane.

Dne 8. novembra se je z radio oddajne postaje v Hibbingu spet začel oddajati jugoslovanski program. Pri tej priliki je Miss Olga Praznik prvič na radio pela v slovensčino prestavljenemu ameriško himno.

Matija Pogorelec.

Puyallup, Wash.

Posebni novic nimam poročati od tu, razen, da imamo vreme nenavadno lepo. Sedaj, ko so volitve končane, je vse nekako potihnilo. Poraženi kandidati potihoma lamentirajo in nekateri prerokujejo, da zdaj bo Ameriko gotovo vrag pocitral. No, če pride do tega, bo pač začel od vrha, pri kapitalistih.

Pred par tedni je v bakrenem rudniku v Wallace, Idaho, smrtno ponesrečil rojak Andrej Kesen, doma nekje z Dolenjskega v Sloveniji. Omenjeni lastuje malo zemljišče. Sliši se, da ima pokojnik nekje v Ameriki brata, pa se ne zna kje. Ako kdo ve zanj, naj ga na to opomni, ako pa sam čita, naj se oglasi za nadaljne informacije na: "G. J. Porenta, 310 S. Meridian, Puyallup, Wash." Ako se nihče izmed sorodnikov ne bo zglasil, bo sodišče doletelo kaj se zgodi z imovino pokojnika. Pokojni Kesen je dalje časa živel pri rojaku Jos. Visočniku v Ravensdale, Wash., in omenjeni je uredil, da je bil pokopan v Black Diamondu, Wash.

Pri tej priliki naj še omenim, da A. S. B. F. of Washington priredi svoj letni banket v nedeljo 22. novembra. Vršil se bo v Krajin dvorani pri Enumclawu in se prične ob eni uri popoldne. Zvečer ob 7. uri se prične ples. Vstopnina za osebo bo 75 centov. Vsi Slovenci in Slovani tega krožja so vabljeno, da se udeležijo te prireditve, ki bo imela zanimiv program. Vsi bodo dobrodošli.

G. J. Porenta.

Finleyville, Pa.

Tem potom pozivam člane društva št. 148 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo decembrske seje, ker ta seja je najbolj važna v letu. Vršila se bo v nedeljo 13. decembra v navadnih prostorih. Na omenjeni seji se bo volil društveni odbor za prihodnje leto in sklepalo se bo o raznih važnih zadevah, tikajočih se društvenega poslovanja v bodočem letu.

Sobrat Frank Bobnar se že 7 tednov zdravi v St. Joseph bolnišnici v Pittsburghu. Zelimo mu, da se kmalu zdrav povrne k svoji družini.

Frank Pernishek,

preds. društva št. 148 JSKJ.

Thomas, W. Va.

Ko je društvo št. 106 JSKJ dne 31. oktobra praznovalo svojo 25-letnico, sva bila podpisana iznenadena in počastena z lepimi darili. Daril sva bila deležna kot najstarejša člana in organizatorja društva. Tem potom se članstvu društva št. 106 JSKJ v Davisu najlepše zahvaljujemo za pozornost in počastenje. Sedaj sva člana društva št. 69 JSKJ v Thomasu, W. Va. — Se enkrat hvala in pozdrav!

Mike Korošec Sr.

in Andy Zalar.

Center, Pa.

Na oktoberski seji delničarjev Slovenskega doma na Centru, Pa., je bilo sklenjeno, da se na večer 25. novembra priredi plesna veselica v korist Slovenskega doma. Vršila se bo v Slovenskem domu in se bo pričela ob 8. uri zvečer. Igrala

bosta radijska igralca Frank in Joe, ki igrata na radio vsako soboto popoldne ob 1:15. Upam, da bodo plesalci zelo zadovoljni z njima. Vstopnina bo malenkostna, samo 25 centov za osebo. Vsi rojaki in rojakinje tega krožja so vabljeno, da nas posetijo na večer 25. novembra v Slovenskem domu v Centru. Kdor bo srečen, bo lahko za malenkostno ceno dobil purana, ki je skoro tako velik kot srednja ovca. Torej, na svidenje!

Pri tej priliki naj še omenim, da bo na Zahvalni dan dramsko društvo Nagelj iz Exporta priredilo v Universalu zanimivo igrano "Mlinar in njegova hči." To bo na vsak način vredno pogledati. Igra se bo vršila v Slovenskem domu v Universalu in se bo pričela kmalu popoldne. Torej, ne zamudimo te lepe prireditve!

Frank Schiffrar.

Barberton, O.

Veselica društva sv. Martina, št. 44 JSKJ, ki se je vršila na večer 7. novembra, je prav lepo uspela. To je znak, da depresija ponehuje in da se bližajo boljši časi.

Prav lepa hvala dramskemu društvu Slovenija in pevskemu zboru Javornik za lepe slovenske pesmi. Kakor je bilo videti, bilo je občinstvo prav zadovoljno z igrano petjem. Lepa zahvala naj bo izrečena režiserji Mrs. Antoniji Može in osebam, ki so nastopale v igri: Mnogo so se trudili, in to popolnoma brezplačno, samo da bi mi imeli večji uspeh.

Na povabilo našega društva sta se prireditve udeležila tudi dva vnunja glavna odbornika, namreč sobrat Anton J. Terbovec, urednik Nove Dobe, in sobrat Janko N. Regelj, 1. glavni nadzornik, oba iz Clevelanda. Bili smo veseli ju videti v naši sredi in upam, da sta se tudi ona dobro počutila med nami. Prav lepa hvala jima za poset.

Zahvalim se za poset prireditve vsem rojakom in rojakinjam iz Barbertona, Kennora in iz drugih naselbin. Zahvalim se vsem članom, ki so opravljali to ali ono delo na prireditvi, posebno pa še kuharicam, ki so brezplačno prispevale "cake" in potice. Čisti dobiček veselice znaša \$71.24, kar bo že v neko pomoč pri pokrivanju društvenih stroškov. Vsem, ki so k uspehu prireditve na en ali drug način pripomogli, naj bo v imenu društva izrečena najlepša zahvala.

Pri tej priliki tudi pozivam člane in članice, da se kar mogoče polnoštevilno udeležijo zadnjih dveh sej v tem letu, to je v novembru in decembru. Bratski pozdrav! — Za društvo št. 44 JSKJ:

John Klančar, predsednik.

Cheswick, Pa.

Podpisani sem med tistimi, ki se bolj težko pripravimo k pisanju dopisa ali naznanila, zato sem se tudi s tem malo zakasnil. Ni še dolgo, odkar sem poročal, da je naše društvo "Vesela bodočnost," št. 203 JSKJ, izgubilo dolgoletno članico. Ravno mesec dni pozneje, to je 16. oktobra, smo pa izgubili dolgoletnega in zvestega člana Johna Mikliča, bivajočega v Harwicku, Pa. Preminil je po večmesečni bolezni za rakom, star 64 let. Pogreb se je vršil 18. oktobra na Henderson pokopališče blizu Cheswicka. Velika udeležba pri pogrebu je kazala, da je bil pokojnik priljubljen in spoštovan pri rojakih in drugorodcih. Pevsko društvo "Planinski slavček" iz Harwicka mu je ob odprtem grobu zapelo zadnji pozdrav. Pokojnik zapuša tu dva odrasla sinova in hčer. Naj jim bo na tem mestu izraženo

Lorain, O.

Ce zasluži kakšna prireditve: dobre in velike udeležbe, jo gotovo zasluži jesenski koncert, ki ga priredi v nedeljo 22. novembra pevsko društvo "Zagreb" v Lorainu. Koncert se bo vršil v Slovenskem Narodnem Domu pod vodstvom Matije Novaciča. Na programu bodo

(Dolge na 8. strani)

Madaljevanje s 3. strani) 13. oktobra, je sobrat Sebahar, bivši društveni predsednik. Zapuša zaljubljenega Marijo, pet sinov, hčera in šest vnukov; tega eno sestro, ki živi v Colorado, ter mnogo prijateljev.

Je bil pokojni sobrat Sebahar več društev, je že vodi pogrebni sprevod društvo, katerega predsednik je bil do zadnjega, in to izvršilo. Pogrebni sprevod izvedel; v prvih vrstah sorodniki in nato družinici. V sprevodu je bilo št. 10 avtomobilov in je bila zasuta z mnogimi. Nagrobni govor za društvo je imel tajnik J. S. K. Jednota.

Je bil pokojni sobrat Sebahar in pokojni sestričarja in pokojni sestričarja lahka ameriška grupa naj jima bo ohranjen spomin. Zaljubljen sorodnik obeh družin pa naj bo vršila društva sv. Jurija, št. JSKJ, izraženo iskreno so-

— Za društvo št. 22 John Ilich, tajnik.

Pittsburgh, Pa. Udeležila sem se redne seje društva sv. Jožefa, JSKJ, ki se je vršila 8. novembra, in sem pozorno zavalala potek iste. Videlo se je člani in članice zanika za napredek društva in te. Prihodnja seja se bo vršila 13. decembra in upam, da bodo udeležili vsi člani članice. Takrat se bo volil odbor za prihodnje leto. Zato priporočljivo, da je vsak na- da ne bo potem kakšnega

25. oktobra se je v Slovenskem domu na 57. cesti vršilo poročanje zastopnikov vseh društev. Od vsakega društva bila navzoča po dva zastopnika. Vsi govorniki so poudarili, da zdaj je čas, da se organizirajo vsi delavci v močni organizaciji, ker le v organizaciji in boljša bodočnost. Ne samo za nas, ampak tudi naše otroke. Sužnji smo bili dolgo, zdaj je čas, da dobimo svoje pravice. Zato naj jih moremo in doseči, da smo združeni in organizirani. Zdaj je čas, da organiziramo in si izboljšamo življenjske pogoje. Delajmo skupno, vsi za enega, eden za vse, pa nam je uspeh zagotovljen.

Hastings, Colo.

delom se v teh krajih ne delamo nič posebno pohvaliti, delamo še vedno polovico kot v normalnih časih. Njega normalnega nimamo, ker je, kot se spodobi, čas in za te kraje.

Polina borba je končana, in je videti, je zmaga na tisti strani, ki je naklonjena delavci in širokim ljudskim slojem. Nenasitni kapitalisti in fi-

člane in članice društva sv. Petra, št. 84 JSKJ, pozivam, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje društvene seje, ki se bo vršila 13. decembra. Omenjena seja bo glavna in na isti

iskreno sožalje, pokojnemu sobratu pa bodi ohranjen blag spomin.

Kar se delavskih razmer v tej okolici tiče, so še dosti povoljne, samo pri Harmarville premogovniku so nam dali za nekaj časa počitnice; seveda na naše stroške.

Ker naše društvo v tem letu ni priredilo nikakega piknika ali veselice, je bilo sklenjeno pri društveni seji, da priredimo v soboto 12. decembra veselico skupno z društvom št. 586 SNPJ. Omenjeno društvo je osvojilo sličen sklep. Veselica se bo vršila v unijski dvorani v Harwicku, Pa., čisti dobiček pa je namenjen blagajnam obeh društev. Torej, na svidenje na veselici 12. decembra.

Pri tej priliki pozivam člane in članice našega društva, da naj se polnoštevilno udeležijo letne seje, ki se bo vršila v nedeljo 13. decembra. Na omenjeni seji bo treba sprejeti razne važne sklepe, ki bodo ostali v veljavi za prihodnje leto, obenem pa bo seveda treba tudi izvoliti odbor za leto 1937. Torej, vsi na sejo 13. decembra! Bratski pozdrav! — Za društvo št. 203 JSKJ:

Joseph Yelovčan, tajnik.

Chicago, Ill.

V dolžnost si štejem, da se kot tajnik društva Zvon, št. 70 JSKJ, v imenu društva zahvalim vsem, ki so se udeležili praznovanja tridesetletnice našega društva. Prav lepa hvala članom od društva št. 66 JSKJ v Jolietu, ki so se slavnosti bratsko udeležili. Zal, da imen ne vem, torej jih ne morem po imenu navesti. Lepa hvala glavnemu nadzorniku Frank E. Vranicharju za lepe besede, ki jih je na naslov odraslega in mladinskega oddelka govoril v angleščini in slovensčini. Pri-znanje zasluži Jennie Simenc, članica mladinskega oddelka, za lep govor na naslov mladinskih članov, ki so bili v lepem številu navzoči. Vzpodbudne besede govornikov so padle na ročovitna tla, kajti kmalu po prireditvi smo pridobili osem novih članov v mladinski oddelku našega društva. Obzvalujem, da se nekaterim društvenim članom ni zdelo vredno udeležiti se društvene tridesetletnice. Vsekakor upam, da onim, ki so prišli na prireditev, ni bilo žal. Še enkrat hvala vsem skupaj, ki so nas posetili na proslavo tridesetletnice našega društva 24. oktobra! — Za društvo Zvon, št. 70 JSKJ:

La Salle, Ill.

Podpisana se najlepše zahvaljujemo vsem, ki so nama za priliko 25. obletnice najine poroke napravili tako lep "surprise party" 5. novembra. Obenem je bila prireditve namenjena v proslavo rojstnega dne enega izmed slavljencev (soproge). Prireditelje omenjene surprise party so bile: Mrs. John Potočnik, Mrs. Ludvik Kastigar, Mrs. Mary Furar, Mrs. John Baznik in Mrs. Alojzija Podveršek. Vsem naj bo izrečena najlepša hvala. Dalje se zahvaljujemo za prijaznost vsem gostom na prireditvi, posebno Rev. Wenzel in Rev. Leo Novitski. Hvala lepa za čestitke in hvala lepa vsem skupaj in vsakemu posebej za svojo izkazano naklonjenost. Ne bova je pozabila do konca najinih dni.

Mr. in Mrs. John Tomše.

